

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΟΓΑ

ΑΠΟΨΕΙΣ

«Οι διευθύνσεις Γεωργίας θα απορρίπτουν όσες αιτήσεις έκκρεμουν για χορήγηση της εξισωτικής ένισχυσης σε συνταξιούχους αναπηρίας ΟΓΑ» εντέλλεται, σε επείγουσα εγκύκλιό του ο Γ. Γραμματέας του Υπουργείου Γεωργίας.

Η άφορμή ενός τόσο σκληρού μέτρου σε μια μικρή τάξη αγροτών, που έξ αιτίας της αναπηρίας των, έχουν μειωμένη απόδοση στις εργασίες τους, είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

Πιστεύει η ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας ότι ο αντίκρουστικός αγρότης με τις 4.000 του ΟΓΑ έγινε πλούσιος, ότι εξασφάλισε τα μέσα για την έστω στοιχειώδη διαβίωση και δεν του χρειάζεται η εξισωτική ένισχυση; Πιστεύει ότι με την σύνταξη του ΟΓΑ δεν πρέπει να καλλιεργεί τη γη του ή να θάσκει τα λίγα γιδοπρόβατά του, γιατί έγινε πλούσιος; Για όνομα του Θεού!

Ο Ήπειρώτης Υφυπουργός Γεωργίας κ. Μωραΐτης ως θρεί τον τρόπο ώστε να ανακληθεί αμέσως ή απαράδεκτη απόφαση. Η επιμονή στην εφαρμογή είναι αντίθετη προς τις επαγγελίες της Κυβερνήσεως για ένισχυση των χαμηλών εισοδημάτων.

★ ΤΡΟΠΟΠΙΗΣΗ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΚΤΕΛ

Σε όσα χωριά μας το υπεραστικό λεοφωρείον του ΚΤΕΛ πραγματοποιεί τρία δρομολόγια την εβδομάδα, οι κάτοικοι δεν εξυπηρετούνται, όταν το αυτοκίνητο αναχωρεί το πρωί απ' τα Γιάννινα και επιστρέφει το απόγευμα διότι υποχρεούνται να διανυκτερεύουν 2-3 βράδια και να γευματίζουν ανάλογα μακριά από τις εστίες τους.

Ενώ αντίθετα, εάν τα δρομολόγια αναχωρούν τις πρωινές ώρες από το χωριό και επιστρέφουν το απόγευμά, εξυπηρετούνται κατά κάποιον τρόπο.

Δεν πρέπει να διαφεύγει και το ΚΤΕΛ ότι όπως έχει

διαμορφωθεί η ζωή στους όρεινους οικισμούς και για την απλή θεβαίωση της ά-

πως κάνει όταν πρόκειται να επισκευθεί το γιατρό του, τη Νομαρχία, το δασαρ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Η επίσκεψη της Υπουργού Πολιτισμού και Επιστημών κ. Μελίνας Μερκούρη στο Ζαγόρι είναι θετική πράξη για την προώθηση των πολιτιστικών θεμάτων που απασχολούν τον τόπο μας.

Προβάλλει όμως το ερώτημα: Εκμεταλευτήκαμε τη σπάνια αυτή επίσκεψη και έγινε ολοκληρωμένη προβολή των δικαίων αιτημάτων των 44 χωριών μας;

Η επίσκεψη ενός εκπροσώπου της Κυβερνήσεως, πολύ περισσότερο δε ενός ημιζών Υπουργού δε γίνεται τακτικά και ούτε είναι δυνατόν σ' όλα τα χωριά μας.

Για να πετύχουμε την καλύτερη προβολή των αιτημάτων του Ζαγορίου χρειάζεται οργάνωση, ώστε να καλύπτονται τα αιτήματα όλων των χωριών μας. Γιατί δεν είναι δυνατόν, ούτε και σκόπιμο, οι δεκάδες των εκπροσώπων να αναφέρονται στα ιδιαίτερα των αιτημάτων, που τα περισσότερα είναι κοινά.

Η μεμονομένη προβολή αποδυναμώνει τη σοβαρότητα των Ζαγορίσιων αιτημάτων και τα κατεβάσει σε αιτήματα σαν αυτά που καθημερινά υποβάλλονται απ' όλη τη χώρα.

Μόνον η οργανωμένη και τεκμηριωμένη προβολή των αιτημάτων μας σ' ανάλογο περιβάλλον είναι δυνατόν να κινηθούν το ενδιαφέρον της κυβέρνησεως για την μερική έστω επίλυσή των.

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι η συγκέντρωση στους Κήπους μας απογοήτευσε.

Απεδείχθη ότι δεν υπήρχε προεργασία, δεν υπήρχε ολοκληρωμένο υπόμνημα που να καλύπτει σφαιρικά τα πολιτιστικά προβλήματα της επαρχίας μας.

Η έκλογη ενός κοινού καφενείου για την παρουσίαση των εκπροσώπων του Ζαγορίου υπήρξε τουλάχιστον άτυχης.

Η έλλειψη συντονισμού είχε το αποτέλεσμα να ματαιωθεί η δεξίωση στο Δίλοφο που ο σύλλογός του είχε ετοιμάσει σε άρχοντικό.

Διαπιστώσαμε προσπάθεια δύο τουλάχιστον φορέων να προσπαθούν να αποσπάσουν υπέρ αυτών την εύνοια του Υπουργείου αδιαφορώντας για τη τύχη των γενικότερων πολιτιστικών θεμάτων του χώρου και των κοινοτήτων που δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν.

Για να πετύχουμε ότι μας αξίζει επιβάλλεται να πάρει την πρωτοβουλία μία των οργανώσεων, να καλέσει όλους τους φορείς για τη σύνταξη ολοκληρωμένου υπομνήματος κατά Υπουργεία που θα υποβάλλεται κατά τις αφίξεις των κυβερνητικών κλιμακίων και που μπορεί περιοδικά να συμπληρώνεται.

Εάν συνεχίσουμε με τον ίδιο ρυθμό είμεθα απαισιόδοξοι για την δικαίωση των αιτημάτων μας.

οι οικονομικής αρχής πρέπει ο ενδιαφερόμενος να απομακρυνθεί από το χωριό του,

χρειό, την αγορά κ.λ.π. Τα ΚΤΕΛ θα επιβαρυνθούν με την διανυκτέρευση του δ-

δηγοῦ, αλλά το κέρδος στον πληθυσμό θα είναι δεκαπλάσιο από της αρμόδιας υπηρεσίας σπο ακόμη και εάν επιβαρυνθούν με μικρή αύξηση του εισιτηρίου.

Καθημερινά εξαγγέλεται ότι προέχει η ένισχυση των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων. Αλλά πώς είναι δυνατόν να δίνονται μικροεπισχύσεις και ταυτόχρονα να επιβαρύνονται με άσκοπα και πολυδάπανα για τις δυνατότητές τους έξοδα, για να αυξάνονται τα έξοδα των άστών. Και συγκεκριμένα έδω των ιδιοκτητών του ΚΤΕΛ.

Η τροποποίηση των δρομολογίων αρκετά καθυστέρησε. Επιβάλλεται να γίνει το γρηγορότερο.

★ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ

Όλοι μας περιμένουμε τη βοήθεια από το Κράτος για την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής μας.

Δεν αρκεί όμως αυτό. Πρέπει να βοηθήσουμε και οι Ζαγορίσιοι. Καμιά πρόδοος δεν είναι δυνατή χωρίς την συμπαράσταση των κατοίκων.

Απαιτούνται κεφάλαια για κάθε ανάπτυξη αλλά εξ ίσου και ο ανθρώπινος παράγωντας.

Πώς όμως είναι δυνατόν να συζητάμε για τουριστική ανάπτυξη και οικονομική ένισχυση όταν έστω και από αμέλεια μερικοί σαμποτάρουμε κάθε πρόοδο.

Γράφουμε τις σκέψεις μας αυτές με άφορη παράπονα συμπατριωτών για την ανεπαρκή λειτουργία των ξενώνων σε μερικές κοινότητες που πλησιάζει την εγκατάλειψη.

Συγκεκριμένα αναφέρουμε τον Ξενώνα Λάιστας που θανατογράφησε. Η φθορά του έφθασε σε σημείο ανεπιτρεπτό και η υπεύθυνη κοινότητα σαν ιδιοκτήτρια αρνείται κάθε ανακαίνιση. Και την αρνείται ακόμα και σε όσους θέλουν να τη βοηθήσουν, χωρίς οικονομικό όφελος, όπως π.χ. ο δραστήριος σύλλογος Λάιστας.

Τι περιμένουν να αφαιρέσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες την άδεια λειτουργίας του;

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΜΑΣ

Ἀπ' τὸ 19ο χιλιόμετρο τοῦ δρόμου γιὰ τὸ Κεντρικὸ καὶ Δυτικὸ Ζαγόρι ἀρχίζουν οἱ λακκοῦδες πὺν στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο εἶναι καὶ δύο κολεῖς κ' ἐπικίνδυνες γιὰ τὴ συγκοινωνία. Καὶ δίπλα, τὶ εἰρωνία, εἶναι τὸ ἐργοστάσιο πὺν φκίανει τὸ μίγμα τῆς ἀσφάλτου!... Κ' ἀνεβαίνοντας στὸν κάμπο τῆς Δοθρᾶς καὶ στὸν Ἀἶ Θανάση οἱ λακκοῦδες ἀποτελοῦν παγίδες μὲ ἄμεσο κίνδυνο ἀνατροπῆς αὐτοκινήτων.

Μήπως κατὰ τὸ Μονοδέντρι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα χωριά τοῦ Δυτικοῦ Ζαγορίου εἶναι καλύτεροι οἱ δρόμοι; Ἀφίστε ἀπ' τὸ Κουκούλι κ' ἀπάνω ὡς τὸν Ἀἶ Μηνᾶ... Γατί; Ἐμεῖς τὶ νὰ ποῦμε. Θέλουμε ὅμως νὰ πληροφορηθοῦμε ἀπὸ τὰ εἰδικὰ κρατικά ὅργανα ἐνῶ ἡ παραμέληση τῆς συντήρησης στοιχίζει λιγότερα ἀπὸ τὴν ἐπισκευὴ χωρία τὶς ζημιές στὰ ἀνταλλακτικά τῶν αὐτοκινήτων καὶ στὴ σπατάλη συναλλάγματος.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Ἐπανερχόμαστε σὲ παλιότερη πρότασή μας, ὑστερα ἀπὸ παρακλήση κυνηγῶν.

Εἶχαμε προτείνει ὅτι γιὰ νὰ μὴν εξαφανιστεῖ τὸ κυνήγι στὸ Ζαγόρι πρέπει κάποιος νὰ πάρει τὴν πρωτοβουλία γιὰ νὰ ἔλθουν σὲ συνενόηση γειτονικές ομάδες κοινοτήτων καὶ νὰ συμφωνήσουν ὥστε σὲ κοινὴ περιοχὴ νὰ ἀπαγορευτεῖ τὸ κυνήγι γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα καὶ νὰ ζητήσουν ὑστερα ἀπὸ τὸ Δασαρχεῖο ἀρμοδίως τὴ νομικὴ κάλυψη αὐτῆς τῆς ἀπαγορεύσεως.

Μὲ τὴ λύση αὐτὴ θὰ ὑπάρχει κυνήγι στοὺς ὑπόλοιπους χώρους ἐνῶ δὲν θὰ ἐξοντωθοῦν τὰ θηράματα.

Ὅμως φτάνει αὐτό; Δὲν νομίζουμε. Ἐτοῖς θὰ πρέπει ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία καὶ Κυνηγετικὸ Σύλλογο νὰ διορίσουν θηροφύλακα. Οἱ δὲ Ζαγορίσιοι μὲ τὴ βοήθεια Ἀγροφυλάκῃς καὶ τῆς Χωροφυλάκῃς νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν προστασία τῆς περιοχῆς καὶ νὰ ἀναφέρουν κάθε λαθροθηρία πὺν βλέπουν ἢ μαθαίνουν, γιὰτὶ ὅπως πᾶμε θὰ γίνετὶ τὸ Ζαγόρι Κυνηγετικὴ Σαχάρα.

ΧΩΡΙΣ ΝΕΡΟ

Πιὸ πολὺτιμο ἀγαθὸ ἀπὸ τὸ νερὸ δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ ἔλλειψή τοῦ σήμερα εἶναι ἀπαράδεκτη.

Ἡ ὑδρεὺση κοινοτήτων τοῦ Δ. Ζαγορίου (Κάτω Πεδινά, Βίτσα, Μονοδέντρι κ' ἄ) ἀπὸ νερὸ ἰσάσιμο ἀποτελεῖ σοβαρὸ κίνδυνο γιὰ τοὺς κατοίκους, ἐὰν γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία μολύνονται οἱ στέργες.

Ἐνα πρόγραμμα γιὰ τὴν ὑδρεὺση τῶν κοινοτήτων θρῖσκειται στὰ «ὕπ' ὄψει τοῦ κράτους» σὲ ἐποχὴ, πὺν διασκατομύρια δαπανήθηκαν γιὰ τὸ Μόρνο.

Ἡ νέα κυβέρνηση πρέπει νὰ τὸ συμπεριλάβει στὰ πρῶτα ἔργα τῆς.

ΝΑ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Χαρὰ μεγάλη μᾶς ἔφερε, ἡ ἀνακοίνωση «ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΜΑΣ», πὺν δημοσιεύθηκε στὴν πρώτη σελίδα, τοῦ φύλλου τοῦ περασμένου Γενάρη καὶ πὺν ἔλεγε, πὺν τὸ φύλλο τῆς ἐφημερίδας τοῦ Ἀπριλίου 1982, θὰ εἶναι καὶ πολυσέλιδο καὶ πλούσιο σὲ ὕλη, ὅμως, μόνο μὲ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ, γιὰ τὸν τόπο μας.

Τὸν Ἀπρίλη «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» ξεκινᾷ γιὰ ἕνα καινούριο χρόνο, τὸν πέμπτο. Ποιὸς νὰ τὸ πιστεῦσε, πὺν θὰ ζήση τόσα χρόνια καὶ θὰ σταθεῖ, τόσο γερὰ στὰ πόδια του...

Ἐτοῖς ἀποφάσισε, τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου 1982 νὰναι πανηγυρικὸ καὶ νὰ περιέχει μόνο θέματα ἀναπτυξιακά, γιὰ τὸ Ζαγόρι μας.

Νᾶ, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία, γιὰ τοὺς φίλατους Ζαγορίσιους, μᾶ καὶ τοὺς ξένους π' ἀγαπάνε τὸ Ζαγόρι, ν' ἀσχοληθοῦν μὲ θέματα πὺν σ' ἀσκοποῦν θὰ ἔχουν, τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας καὶ τὸν τρόπο, γιὰ νὰ νομομησιέ τὸ μεροκάματο, ὃ ἡρως Ζαγορίσιος, πὺν μὲν ἐδῶ ἐπάνω, καὶ διαφεντεύει τούτον τὸν καταπληκτικὸ τόπο μας.

Τοὺς περιμένουμε λοιπὸν ὅλους, νὰ δώσουν τὸ παρὼν, τὴν ἔνωση Ζαγορίσιων Ἀθῆνας καὶ Σαλονίκης, τὶς ἀδελφότητες τῶν Ζαγορίσιων, τὸν Πολιτιστικὸ Σύλλογο στὰ Γιάννινα, τὸ Κέντρο Ἐρευνῶν Ζαγορίου, τοὺς Πολιτιστικούς Συλλόγους τῶν νῶν.

Ἀκόμα περιμένουμε καὶ τοὺς «ἐλευθέρους σκοπευτῆς» Ζαγορίσιους, πὺν δὲν ἀνήκουν σὲ ὁργανώσεις μᾶ λατρεύουν «τὴν Πατρίδα γῆ», νὰ μὴ ἀγνοήσουν τὴν πρόσκληση.

Εἶναι μιά εὐκαιρία γιὰ ὅλους μας, νὰ ποῦμε τὴ γνώμη μας καὶ νὰ συμπαρσταθοῦμε σ' αὐτὴ τὴν ὥρα μὲ ἡμετέρας τῆς ἐφημερίδας μας, μὴπως καὶ μπορέσουμε νὰ τροποδῆσουμε καὶ σταματήσουμε τούτον τὸν ἀγαπημένο κ' ὁμορφὸ τόπο, στὸν κατήφορο πὺν πῆρε, προτοῦ

καταποντισθεῖ.

Στὴν πρόσκληση τούτῃ πίστη μας εἶναι, πὺν θ' ἀκούσουμε ἀπ' ὅλους τὸ «παρὼν».

Ἡ ἀπουσία θὰ εἶναι σὰ δειλία ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, σάν...

Ε. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΚΟΥΛΙ ΚΙ ΑΠΑΝΩ

— Ἐγραψα, ξανάγραψα, μάλιστα ἡ γλώσσα μου, γιὰ τὸ δρόμο ἀπὸ τὸ Κουκούλι κ' ἀπάνω. Θὰ ξαναγράψω ὅμως πάλι, μήπως, τούτῃ τῇ φορᾶ, τὰ Δημόσια ἔργα, ρίξουν μιά ματιά στὰ γραφόμενα καὶ στὸ δρόμο. Κρίμα εἶναι, νὰ χαλάσει τούτος ὁ δρόμος, γιὰτὶ δὲν καθαρίστηκαν τὰ χαντάκια, καὶ τὸ κατὰστρωμά του, ὑποφέρει τρομερὰ, ἀπ' τὰ νερά τῶν βροχῶν. Δὲν εἶναι μεγάλη ἡ δαπάνη, γιὰ τὸ καθάρισμα. Θὰ γίνετὶ ὅμως πολὺ μεγάλη, ἂν χαλάσει ὁ δρόμος ὅπως ἔγινε στὴ «Μάτα» καὶ στὸ Λάκκο Νταῖ» στὸ Τσεπέλοβο. Σωστὸ εἶναι νὰ προλαβαῖνουμε καὶ νὰ δώσουμε ἀπὸ κάποτε καὶ πίστη, στίς ὑποδείξεις τοῦ λαοῦ. «Ἡ Μάτα» ἔγινε ὥρα καὶ μπαζώθηκε. Μᾶ τὰ μπάζα κάθισαν κ' ἔγινε μιά λακκοῦδα, παγίδα. Προχτές ἕνας «γιωταχῆς» κόντεψε νὰ πεταχτεῖ στὸ γκρεμὸ, γιὰτὶ δὲν πρόσεξε τὴ λακκοῦδα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαναμπαζωθεί, γιὰ νὰ μὴ γίνετὶ κᾶνα κακὸ. Καὶ σὲ ἄλλα σημεία κινδυνεύει, νὰ χαλάσει ὁ δρόμος ἀπὸ τὰ νερά, ἂν μείνει ἐτοῖς ὅλο τὸ χειμῶνα. Ἀς τὸν κοιτάξτε κάποιος εἰδικός.

— Δὲ θὰ δοθεῖ φέτος καμιά πίστη, γιὰ νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἀσφαλτοστρωσιὴ πρὶν ἀπ' τὸ Σκαμνέλι, καὶ πέρα; Τὶ ταιγουνιά, ἀπὸ τὸ Κράτος, νὰ μείνει ἡ ἀσφαλτοστρωσιὴ 800 μ. ἐξω ἀπὸ τὸ Σκαμνέλι. Κατοικοῦν καὶ στὰ πέρα χωριά Σκαμνέλι, Λαῖστα, Βρυσσώρι, Ἠλιοχώρι Ἑλληνες φορολογούμενοι καὶ ἔχουν μιά τεράστια δασικὴ ἔκταση, πὺν δίνει πλούσια δασικά προΐόντα. Οἱ Ἑλληνες αὐτοὶ ἔχουν καὶ δικαιώματα, γιὰ ν' ἀπατήσουν τὴν ἀσφαλτοστρωσιὴ τοῦ δρόμου τῶν. Εἶναι κρίμα νὰ ὑπάρχουν χωματόδρομοι, καὶ μὲ τέτοια χάλια, σὲ μιά περιοχὴ τόσο πλούσια σὲ δασικά προΐόντα καὶ πὺν εἰσφέρει στὴν Ἐθνικὴ Οἰκονομία, πάρα πολλά.

Δὲν ξέρω πὺν δὲν κατέβηκαν ὁμαδικὰ οἱ κάτοικοι στὰ Γιάννινα, γιὰ νὰ φωνάξουν, γιὰτὶ μόνο ἐτοῖς, μπορεῖ νὰ ἐπιτύχουν νὰ γραφεῖ, γιὰ τὸ δρόμο τοὺς καμιά πίστη σὲ φέτος.

Ε.Γ.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Ὁ δαίμονας πὺν τυπογραφείου ἔβαλε τὴν οὐρίτσα τοῦ στὸ λαογραφικὸ πὺν κ. Δέρβου «ὃ ΣΧΟΛΑΡΧΗΣ». Διαβάστε ἀντὶ «ὁπάρᾶ ἀπ' τὸν τόπο σου, «ὁπάρᾶς» ἀπ' τὸν τόπο σου. Ἀντὰ «χουσιμέτια», «χουσιμέτια», ἀντὶ «στὸν Ὀβρὸ τὸ Γωσέκο», «στὸν Ὀβρὸ τὸ Γωσέκο».

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΣΕΠΕΛΟΒΟΥ

Ἀπὸ τὸ Σεπτέμβρη λειτουργεῖ νομικὰ τὸ διδακτῆριο τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ὁραῖο ἔργον.

Μᾶ εἶναι ἔσκαυτο, χωρὶς γῆ, μόνο μὲ τὴν τομὴν καὶ Δὲ θὰ δοθεῖ φέτος πίστη, νὰ γίνετὶ ἡ στήλη τοῦ;

Τὸ λόγο ἔχει ἡ Ἐπεμελὴς καὶ θὰ πρέπει νὰ ζητήσῃ πίστη, πὺν τὸ σκοπὸ αὐτό.

Ἄν μείνει ἐτοῖς, ὃ καὶ πᾶν καὶ τὸ δικαίωμα, νὰ κάνει μὴν ἐναντίον τοῦ ἀρμοδίου φορέα, νὰ παράβσση τοῦ νόμου ἀπὸ τοὺς δασικῶν οἰκισμῶν.

Ε.Γ.

Ο.Τ.Ε.

Δὲν τιμᾶτε καθόλου τὸν Ο.Τ.Ε. τόσο συχνὴ πλειμελὴς λειτουργία τηλεφώνων στὸ χωριὸ μας, καὶ σ' ἄλλα χωριά.

Τὶ συμβαίνει τόχα; Παρακαλοῦμε τὸν κ. Διευθυντὸν τοῦ Ο.Τ.Ε. νὰ ἐπέμβῃ προσηνὴ γιὰ τὴ σωστὴ καὶ ὄχι πρόχειρη σκευὴ τοῦ δικτύου.

Τσεπέλοβο, Δεκεμβρίου 1981

Ε.Γ.

ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΕΥΜΟΙΡΑ

ΑΡΙΣΤΗ.— Μεγάλῃ ἡ πρός τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Πέτρου Παπακώστα πὺν δόθηκε ἀπὸ τοῦ περιποιοῦ δρχ. γιὰ τὴν ὁρὰ καὶ ποδότηση τοῦ κομπανοῦ τῆς ναυγίας τοῦ χωριοῦ μας τσεπέλοβο ὡρολογίων μὲ αὐτόματο φρεσὶ γιὰ τὴ νύκτα.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στὸν νέο εὐεργετὴ τῆς κοινότητος μας.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΒΑΡΩΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΛΗΣ
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΣΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΙΜΩΝ ΑΘ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ
Ἰωάννινα: Λόρδου Βάρωνος 20
Τηλ. (0651) 26.266 καὶ 26.267

Ὑπεύθυνος Διευθυντοῦ
ΤΟΥΛΑ ΠΟΛΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΟΥΒΛΙΝΗΣ
Τυπογραφείο: Γ. Δουβλίνης
Ε. Ἀποστόλου · Κ. Παυλίδης
28 Ὀκτωβρίου 41 · τηλ. 29.540

Τὸ ποσὸν τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς προοριζομένη

ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πέρασαν ἕς (6) χρόνια ἀπὸ τότε πὺν δημιουργήθηκε ἡ «Ελεγχόμενη Κυνηγετικὴ Περιοχὴ Ζαγορίου» (Ε.Κ.Π.Ζ.). Πίστευα ὅτι εἶχα ὑποχρέωση νὰ δώσω στὴ δημοσιότητα τὶς λεπτομέρειες πάνω στὸ θέμα τῆς Ε.Κ.Π.Ζ., τὸ ἀνέβαλα ὅμως ἀπὸ φόβο μὴ ξαναζωντανέψω τὴ διάσπαση, πὺν ἀδικαιολόγητα δημιουργήθηκε καὶ πὺν τόσο ζήμειωσε τὸ Ζαγόρι. Τὸ θιγὸ ὅμως τοῦ φίλου Εὐρ. Βουλόμενου καὶ οἱ κινήσεις γιὰ τὴ δημιουργία νέας Ε.Κ.Π.Ζ. μοῦ ἐπιβάλλουν νὰ ἐξιστορήσω τὰ γεγονότα ὅπως τὰ ἔζησα, πὺν εἶναι ἀγνωστα στοὺς πολλοὺς.

ΚΙΜΩΝΑ Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Λίγοι γνωρίζουν ποιοὶ ἐνδιαφέρθηκαν καὶ ποιοὶ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴ θελίωση τοῦ Νομοσχεδίου, ὅταν διαπιστώθηκε πὺν ἔγινε χωρὶς σοβαρὴ μελέτη.

Παρ' ὅλο ὅτι γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα μὲ τοὺς συνεργάτες μου στὸν Πολιτιστικὸ Σύνδεσμο Ζαγορίσιων (Π.Σ.Ζ.) εἰμαστέ οἱ μοναδικοὶ μαχητές, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Ε.Κ.Π.Ζ. νὰ ἀποθεῖ ὠφέλιμη γιὰ τὸν τόπο μας, θρέθηκεν—λίγοι εὐτυχῶς— συμπατριώτες, πὺν ταπεινὰ συκοφάντησαν συμπατριώτες τοὺς καὶ τὸ δικαίωμα ἀγῶνα τοὺς, γιὰ τὰ κοινὰ τῶν Ζαγορίσιων καὶ κατόρθωσαν νὰ παρασύρουν—στὰ χωριά μας περισσότερο— πολλοὺς σὲ λαθεμένα συμπεράσματα καὶ ἐνέργειες.

Θὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι, τὸ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ χάσιμο τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀναπτυξιακοῦ αὐτοῦ ἔργου, ὅραμε ἐμᾶς τοὺς Ζαγορίσιους.

Ἦταν σφάλμα πὺν δὲν διεκδικήσαμε μὲ ἀγωνιστικὸτητα τὰ συμφέροντά μας καὶ δὲν ἐξαντλήσαμε ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὸν ἀγῶνα, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Ε.Κ.Π.Ζ. νὰ ἀποθεῖ ἕνα πρότυπο καὶ ὠφέλιμο γιὰ τὸν τόπο ἔργον.

Δὲν ἔπρεπε νὰ θαυρίζετὶ στὴν προσπάθειά μας τὸ ὅτι μᾶ κρατικὴ Ὑπηρεσία προγραμματίσει ἕνα ἔργον χωρὶς μελέτη. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπόδοση τῆς κρατικῆς μας μηχανῆς, ἡ ἐλλειψὴ ἐνδιαφέροντος γιὰ ἔργα καὶ ἡ προχειρότητα τῶν προγραμματισμῶν τῆς.

Ὅπως σφάλμα ἦταν καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν βουλευτῶν πὺν, γιὰ νὰ μὴν χάσουν τοὺς ψηφοφόρους τοὺς, ζήτησαν τὴν κατάργηση. Ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ζητήσουν τὴ θελίωση τοῦ Νομοσχεδίου καὶ σὲ περίπτωσι πὺν δὲν θὰ τὸ κατόρθωναν νὰ φέρουν τὸ θέμα στὴ Βουλὴ.

Θὰ πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε πὺν καὶ πόσο ἀντιδράσαμε. Ἐάν, πρὶν ἀπὸ κάθε μας ἐνέργεια, μελετήσαμε ἐξαντλήκαμε τὴν πορεία μας καὶ ἀκούσαμε ὅλες τὶς ἀπόψεις ἔάν τελικά, ἐξαντλήσαμε ὅλα τὰ περιθώρια γιὰ τὴ δικαίωση τοῦ ἀγῶνα μας, ὥστε νὰ δημιουργήσουμε μιά πρότυπη «Ελεγχόμενη Κυνηγετικὴ Περιοχὴ, ἱκανὴ νὰ βοηθήσει τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Ζαγορίου.

Πῆραμε ἐπιτόλαια τὴ σημαία τοῦ ἀγῶνα γιὰ νὰ προελαθῶμε, νὰ ἱκανοποιήσουμε τῆς ἀδυναμίας μας καὶ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε, τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα μερικῶν, ὅπως π.χ. τὸν γνωστὸν λαθροθηρῶν, τῶν πολιτικάντηδων κ.ἄ.

Τὰ σφάλματα, πὺν θὰ ἐντοπίσουμε, πρέπει νὰ ἀποτελέσουν διδάγματα γιὰ τὰ καταστροφικὰ ἀποτελέσματα, πὺν ἔχει ὁ διχασμὸς στὴν ἀντιμετώπιση κάθε προσπάθειας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας, αὐτὸς ὁ διχασμὸς πὺν διακρίνει δυστυχῶς μερικοὺς ἀπὸ μᾶς τοὺς Ζαγορίσιους.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τούτου τοῦ σκοποῦ θὰ προσπαθῶ νὰ φέρω στὴ δημοσιότητα τὸ πὺν ἀρχίσει, τὶς ἐνέργειες πὺν ἔγιναν γιὰ τὴ θελίωση τοῦ προγράμματος καὶ πὺν τελειώσε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Ε.Κ.Π.Ζ.

Γιὰ νὰ μπορέσει νὰ κρίνει ὁ κάθε συμπατριώτης, ἐάν

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ • ΠΟΙΟΙ ΑΝΤΕΔΡΑΣΑΝ ΠΡΩΤΟΙ
• ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
• Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ • ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΕΡΓΟ

χάσαμε ἢ ὄχι, ἀδικαιολόγητα, ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀναπτυξιακά ἔργα στὸ Ζαγόρι, πὺν ἴσως νὰ ἦταν ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλων. Πὺν ἔχασαν τὴν ἐργασία τοὺς ἐξήντα (60) οἰκογένειες σάν δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μερικὲς ἄλλες τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν τοὺς. Οἱ κυνηγοὶ τὴν ψυχὰ γιὰ τοὺς γιὰ μεγάλῃ χαρὰ τῶν λαθροκυνηγῶν, (ὅπως οἱ γνωστοὶ στὰ Ριζὰ) καὶ γενικώτερα τὰ ἔργα καὶ τὰ ὠφέλεια πὺν δίνει κάθε πετυχημένο ἀναπτυξιακὸ ἔργον.

ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ

Δὲν εἶχε συμπληρωθεῖ χρόνος ἀπὸ τότε πὺν μιά ομάδα Ζαγορίσιων εἶχαμε δημιουργήσει τὸν Πολιτιστικὸ Σύνδεσμο Ζαγορίσιων (Π.Σ.Ζ.) γιὰ νὰ προσφέρουμε τὶς ὑπηρεσίες μας στὸν τόπο μας, ὅταν πληροφορήθηκα στοὺς Κήπους (ἄνοιξη 1975) ὅτι οἱ δασικὲς ὑπηρεσίες προγραμματίζουν ἔργον γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς.

Γιὰ νὰ μάθουμε τὶς λεπτομέρειες πῆγε τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Π.Σ.Ζ. στίς δασικὲς Ὑπηρεσίες τῆς Νομαρχίας, χωρὶς νὰ κατορθώσουμε νὰ μάθουμε κάτι τὸ σοβαρὸ, γιὰτὶ τὸ πρόγραμμα ὅπως μᾶς δηλώθηκε τὸ ἐπεξεργάζεται ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (Γ.Δ.Δ.).

Κατόπιν αὐτοῦ πῆγαμε στὸ ντότε Νομάρχην καὶ θερμὸ φίλο τοῦ Ζαγορίου κ. Ν. Χανὸ καὶ τὸν παρακαλέσαμε νὰ ζητήσει πληροφορίες ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο.

Σὲ ἄμεση τηλεφωνικὴ τοῦ ἐπαφῆ—παρουσία μας—πληροφορηθήκαμε ὅτι προγραμματίζεται, κατὰ τὰ εὐρωπαϊκά πρότυπα ἡ ὁργάνωση Κυνηγετικῆς Περιοχῆς, ὅπου τὸ κυνήγι θὰ ἐλέγχεται· θὰ πλουτίζεται μὲ νέα θηράματα ἡ περιοχὴ, θὰ ἐξοντωθοῦν τὰ ἐπιβλαβὴ ζῶα, θὰ κατασκευαστοῦν ἔργα ὑποδομῆς ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι περισσότερες λεπτομέρειες μπορούσαμε νὰ ζητήσουμε κατὰ τὴν ἐπίστροφή, ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντῆ.

Πιστεύουμε ὅτι τὸ πρῶτο μεγάλο ἀναπτυξιακὸ ἔργον γιὰ τὸ Ζαγόρι ἦταν πλέον πραγματικότητα.

Σὲ νέα ἐπισκεψὴ μᾶς ὁ κ. Νομάρχης μᾶς εἶπε νεότερα: θὰ προσληφθοῦν πενήντα θηροφύλακες, θὰ πλουτιστεῖ ἡ ζώνη μὲ φασιανούς, πέρδικες, λαγούς, καὶ ἄλλα θηράματα, θὰ κατασκευασθοῦν σὲ πρώτη φάση δύο ὁδικὲς ἀρτηρίες (διασύνδεση Ἀγίου Κοσμά - Ἀγίου Χριστοφόρου) καὶ Δικρόφου - Ἀγίου Χριστοφόρου), δύο τουριστικὰ περίπτερα. θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ κάτοικοι γιὰ τὴν κατασκευὴ ξενίων. θὰ γίνων ὑδραγωγεῖα, θὰ καλυφθοῦν χώροι κ.ἄ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Ἡ παρακλήση τοῦ Κέντρου πρὸς τὸν κ. Νομάρχην νὰ μὴν ἀνακοινῶσει λεπτομέρειες τοῦ προγράμματος, γιὰτὶ οἱ κάτοικοι πιθανὸν νὰ ἀντιδράσουν, ὅπως συμβαίνει μὲ κάθε ἀναπτυξιακὸ ἔργον, ἀπαύχνησε τόσο τὸν κ. Νομάρχην ὅσο καὶ ἐμᾶς.

Ἀκολούθησε μακρὰ συζήτηση καὶ ἀποφασίσθηκε ν' ἀ-

ναλάθει τὸ ἔργο ἢ Νομαρχία, πού ἔχει περισσότερες δυνατότητες. Νὰ τὸ ὀργανώσει καὶ παρακολουθήσει ἕνα ἔργο καλύτερα ἀπὸ Ὑπηρεσία πού ἔχει τὴν ἔδρα της στὴν Ἀθήνα. Ἐπὶ πλέον θὰ ὑπῆρχε στενότερη συνεργασία Ζαγορίσιων καὶ Ὑπηρεσίας, ὥστε τὸ πρόγραμμα νὰ στεφθεῖ ἀπὸ ἐπιτυχία.

Ἀτυχῶς ἡ παραπάνω πρόταση τοῦ κ. Νομάρχου δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἐνῶ ἀναμέναμε τὶς ἐνέργειες τῆς Γ.Δ.Δ. οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι θυροκόλλησαν τὴ διαταγὴ στὰ γραφεῖα τῶν κοινοτήτων πού ἀπαγόρευε τὸ κυνῆγι τὴ νύκτα. Οἱ ὑπηρεσίες ἀπέφευγαν νὰ μᾶς δώσουν ἐξηγήσεις.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῆς Γ.Δ.Δ. μᾶς ἐπιβεβαίωσε τοὺς φόβους, ὅτι τὸ ἔργο θὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὴ συνεργασία τῶν Ζαγορίσιων καὶ ἀποφασίσαμε νὰ ἀντιδράσουμε.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13) 1975 ἔγγραφό μας πού δημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες καὶ τὸ ἐπιδόσαμε προσωπικὰ στὸν κ. Νομάρχου καὶ στοὺς βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ τὸνίζαμε «τὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις πού θὰ ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ νέου προγράμματος χωρὶς τὴν ἐνημέρωση τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων καὶ τὴ διευκρίνιση τῶν λεπτομερειῶν».

Γιὰ νὰ ἐνισχύσουμε δὲ τὶς θέσεις μας καὶ νὰ παρουσιάσουμε ὅτι τὸ θέμα ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς κατοίκους καλέσαμε σὲ σύσκεψη τοὺς κοινοτάρχες τοῦ Ζαγορίου γιὰ τὰ μέσα Αὐγούστου 1975, «γιὰ τὴ συλλογικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος καὶ τὴν ἀνάληψη εὐθυνῶν» ὅπως ἀναφέραμε στὴν πρόσκληση.

Στὴ σύσκεψη κλήθηκαν ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογος Ἰωαννίνων καὶ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες μὲ τὴν 17) 1975 πρόσκληση, πού ἀνέφερε «διότι μετὰ τὴν ἀνακοίνωση τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς οὐδεμία ἐρμηνευτικὴ ἐγκύκλιος ἀκολούθησε» καὶ ὅτι «οἱ Ζαγορίσιοι θρῖσκονται σὲ ἀναστάτωση ἔτοιμοι γιὰ ἐντονὴ ἀγωνιστικὴ διαμαρτυρία».

Ἡ πρόσκληση πού εἶχε στόχο νὰ ὑποχρεώσει τὶς δασικὲς ὑπηρεσίες νὰ ἀνακοινώσουν λεπτομέρειες δὲν πέτυχε, γιατί σύμφωνα μὲ ὁδηγίες πού ἔλαβαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα δὲν ἦρθαν στὴ συνεδρίαση μὲ τὸ δικαιολογητικὸ πὼς καμιά ἀντίδραση δὲν παρουσιάστηκε στὸ Ζαγόρι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ.

Ἦσως δὲν εἶχαν ἄδικο, γιατί μέχρι τότε ἀλλὰ καὶ ἀργότερα καμιά κοινότητα ἢ ὀργάνωση δὲν εἶχε ἐκδηλώσει ἀντιθέσεις.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

Οἱ κοινοτάρχες ἀνταποκρίθηκαν στὴν πρόσκληση καὶ ἐνημερώθηκαν ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Π.Σ.Ζ. γιὰ τὶς μέχρι τότε ἐνέργειες, τὶς ἀδυναμίες τοῦ προγράμματος καὶ τὶς ἐπιπτώσεις πού θὰ ἔχει στὴν περιοχὴ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴ του.

Μετὰ τὴν ἐνημέρωση ὑπεγράφη ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸ Γεωργίας πού ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων «καθολικὸ αἴτημα Ζαγορίσιων ἢ ἐναρξὴ διαπραγματεύσεων καὶ ἡ ἄρση τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ κυνηγίου», (αἴτημα τῶν κοινοτάρχων) καὶ ὅτι «δὲν θὰ ὑπογραφεῖ ἀπὸ τὴ κοινότητες ἡ ἀπαιτούμενη κατὰ νόμο δήλωση ἀποδοχῆς».

Ἀνατέθηκε δὲ στὸν δικηγόρο κ. Π. Γιαννάκο ἡ διαδικασία ἀκύρωσης τῆς ἀπόφασης, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ὑπομνήματος ὁ Π.Σ.Ζ. ἔστειλε στὸν Ὑφυπουργὸ Γεωργίας τηλεγράφημα (λέξεις 173) πού διελάμβανε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «...διὰ μονομεροῦς καὶ π α ρ α ν ὀ μ ο υ ἐφαρμογῆς κυνηγετικῆς περιοχῆς ἐδρεομένης ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως ὑπογραφῶν ἐπὶ Ὑπουργίας Ματθαίου (κατὰ τὴν δικτατορία) συνεχίζεται ἐπισημοποιημένη ἡ κατάσταση κυρήξεως σὲ διωγμὸ κάθε γεωρ-

γικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἐπιχειρήσεως ἀποθλέπονται εἰς ἐκπατρίσμον καὶ τῶν κατοίκων, πού ἀπέμειναν στὴν περιοχὴ» (σύμφωνα μὲ τὴν δήλωση ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν στὸ Πανζαγοριστικὸ Συνέδριο Τσεπελιδόπουλου) «τὴν πολιτεία αὐτὴ τῶν ἀρμοδίων ὀργανώσεων θεωροῦμε πρᾶξη ἀντικυβερνητικὴ, τὴν καταγγέλλουμε καὶ προειδοποιούμε ὅτι τὴν ἐϋθύνη τῶν μελλόντων νὰ συμβοῦν ἀναλαμβάνεται Σεῖς διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν σας. Καὶ τελειώνουμε «καταγγέλλουμε ὅτι θηροφύλακες ζῶντες ἀπαγορεύουν κίνηση ποιμενικῶν καὶ κυνηγετικῶν σκύλων ἔστω καὶ «ρυταγογούμενων» «παράκληση γιὰ ἀμεσοπρόθεσμη καὶ ἀναστολὴ ἐφαρμογῆς ὁρισμοῦ Ε.Κ.Π.Ζ.»

Παράλληλα τόσο ἡ ἔνωση Ζαγορίσιων Ἀθηνῶν καὶ ἀρκετοὶ συμπατριῶτες στὴν Ἀθήνα συμπαραστέθηκαν στὸν ἀγῶνα μας πού, συνεχίζονταν μὲ τὴν ἀποστολὴ διαμαρτυριῶν καὶ παραστάσεων ἀναφέρω π.χ. τὸ ὑπ' ἀριθ. 22) 75 ἔγγραφό μας πού συνυπογράφουν καὶ κοινοτάρχες καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 23) 20.9.75 τηλεγραφήμα μας πού ἀναφέρει μὲ ὅτι «παρὰ τὰς κατ' ἐπανάληψη διαμαρτυρίας μας... οὐδεμία ἀπάντηση λάβαμε... παρακαλοῦμεν ἄμεσον ἀνάκληση ἀπαγορεύσεως θήρας καὶ ἐναρξὴ ἐπαφῶν μετὰ ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων».

Καὶ τὴν ἐπόμενη μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 ἔγγραφό μας πού νίζαμε - «...ἀποτέλεσμα τῆς θεοδιασμένης ὡς ἀνά ἐνέργειας, ὑπῆρξε ἡ ἐκδήλωση μεγίστης δυσφορίας καὶ ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Ἐπιμένουμε ὅτι οὐδὲν ἔργον ὁσονδήποτε σημαντικὸν καὶ ἐάν εἶναι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ ἐάν δὲν ἔχει τὴν συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ ἀντιθέτως δημιουργήσεται μεγίστη δυσἀρέσκεια καὶ καχυποψία πρὸς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως... εὐθύνη τῶν εἰσρηγμάτων εἶναι σοβαρότατη, διότι ἔπρεπε πρῶτα νὰ κατατοπίσουν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἔργου καὶ νὰ πείσουν περὶ τῆς ὠφελιμότητός του, τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς. Ἀντιθέτως περιφρονητικὸς ἡγνοήθησαν καὶ ἐν κρυπτοῖς προσπαθοῦν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του, πιστεύοντες προφανῶς εἰς τὸ ὑπὸ ἀνάπτου τῆς περιοχῆς... ἐπὶ σήμεροντες τὸν δημιουργηθέντα κίνδυνον παρακαλοῦμε ὅσοι διατάξτε τὴν ἀναστολὴν... καὶ τὴν ἐναρξὴ ἐξ ὀπαρχῆς τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν κοινοτάρχων...»

Παρὰ τὶς συνεχεῖς πιέσεις ὁ Γεν. Δ) ντὴς Δασῶν κ. Κλάσσας ἐπέμεινε νὰ ἀγνοεῖ τὶς ἀντιδράσεις μας σὲ ἀντίθεσιν μὲ ἄλλους ὑπαλλήλους πού παραδέχονταν ὅτι θὰ πρέπει νὰ γίνῃ θελίωση τοῦ σχεδίου, καὶ μᾶς ἔστειλε τὸ ὑπ' ἀριθ. 8064) 37) 47 λακωνικὸ ἔγγραφο ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ε.Κ.Π.Ζ., ὡς ἀναπτυξιακοῦ ἔργου.

Σ' ἀπάντηση τῆς παραπάνω ἀσκοπτικῆς ἀντίδρασης τοῦ Γενικοῦ Δ) ντὴ στεῖλαμε αὐθημερόν τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 τηλεγράφημα (λέξεις 164) «...ἀνευ οὐδεμιᾶς μελέτης καὶ προεργασίας τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν μακρὰν διάρκειαν, ὅμως ἀπροειδοποίητως ἀπηγορεύθη εἰς τὴν περιοχὴν μας ἡ θήρα, ἡ ἐϋκολὴ τέρρα ἐνέργεια τῆς ἑλληνικῆς Γραφειοκρατείας ἐφαρμογῆς νωτέρω προγράμματος τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμενον εἰς κατακοιμένην περιοχὴν ἀπαιτεῖ ἐνημέρωση τῶν κατοίκων καὶ πρὸς ὑποθέτει συγκατάθεσιν τῶν ΣΤΟΠ».

Ἀτυχῶς ἐνέργεια ἀνεστάτωσε κατοίκους περιοχῆς ἐχόντων πικράν πείραν «προσπαθειῶν» δασικῶν ὑπηρεσιῶν παρακαλοῦμεν ἀναστείλατε... καὶ διατάξτε ἐφαρμογὴν παιτουμένης διαδικασίας δι' ὁμαλὴν καὶ δικαίαν ἐξέλιξιν.

♦ Στὸ ἐπόμενο: Οἱ ὀροι — ἡ διασπασή — ἡ ὀνομασία

ΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ — ἡ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Γιατρός ἀπὸ τὴν Καθουτὰ

Ἡ Κόλαση - Ὁ θάλαμος διαρροῶν τοῦ Οὐσιῶν

Γὰ τοὺς βαρὶὰ διαρροικοὺς μᾶς διέθεσαν ἕναν μισοῦπνευστο θάλαμο ἄρρωστοι αὐτοὶ δὲν εἶχαν ὅ ἡ 10 κενώσεις τὴν ἡμέρα, αὐτοὶ ἔμεναν συνεχῶς. Ἐρχονται νὰ σοῦ πει ὅτι ἔχει διάρροια καὶ καθὼς ξεκαίει νὰ φύγει, ἀπὸ πίσω του τὸν ἀκολουθοῦσε μὴ γραμμὴ ἀπὸ κινεματικό ὄργανο.

Ἐξαιρετικὰ γι' αὐτοὺς, μᾶς ἔδωκαν μερικὰ ἀχυροστρώματα γιὰ νὰ ἐπιδόσουν οἱ ἄλλοι ἄρρωστοι ξάπλωσαν στὰ κουρέλια τους, αὐτοὶ ἔμεναν τὸ Νοσοκομεῖο Αἰχμαλώτων Οὐσιῶν.

Στὴ γυνὴ τοῦ θωρακίστου ἦσαν ἕνα πενεκεδένιο θαρσέλι, ὅσοι πέσαν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἀστυνομικὰ κρατητήρια τὴν ξέρουν καλὰ αὐτὴ τὴν περίφημη θούρα, ἀλλὰ ὁ ἄρρωστος οὐτε μποροῦσε, ἀλλὰ οὐτε καὶ παύει νὰ φθάσει μέχρις ἐκεῖ καὶ τὰ ἔκανε ὅλα στὸ στρώμα του ἢ τὸ ἔβριζε.

Ὅταν πέθανε, τὴ θέση του τὴν ἔπαινε ὁ νέος ἄρρωστος, στὸ ἴδιο ἔβριζε ἄλλο ἀχυροστρώμα, ἀπλῶς γύριζε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, καὶ νὰ δειχθεῖ τὸν νεοεισερχόμενο. Πέθανε καὶ αὐτός; Γύριζε τὸ ἴδιο ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸν ἄλλον καὶ γιὰ τὸν ἄλλον, μέχρι πού περνοῦσε μὴ μᾶζα ὁρωμένη λινάτσα καὶ ἀχυρο καὶ πετιοῦνταν πετιοῦνταν.

Ἦταν τέτοια ἡ θρόμα, πού σοῦ ἔρχονταν νὰ λιποθυμήσεις μάλιστὰ κατέβριζε τὸ κατόφλι τῆς πόρτας τοῦ θαλάμου.

Τὸ θάλαμο αὐτὸν τὸν ἀνάθεσαν σὲ μένα, μὲ μόνον ἐφόδια λίγα καὶ ὅλα ἐκείνη καὶ σταγόνες λαύδανο. Τὴν γιαντική νὰ κάνεις ἐδῶ αὐτὰ τὰ ἐφῆδα;

Ἀρχίζω τὴν ἐπίσκεψή μὲ τὸ «καλημέρα παιδιά, λίγο κουράγιο ἔχετε, σὲ μὴν τοῦρτικὴ ἐφημερίδα γράφει ὅτι ὑπογράφεται ἡμεῖς καὶ θὰ πᾶμε γρήγορα στὰ σπῆτια μας». Ντεπόμεν πού τὰ λέει καὶ τὸ δέχεται μελλοθάνατος, ἀλλὰ τί εἶχε ἄλλο νὰ τοὺς δώσω καὶ κατὰ τὴν ψυχὴ μου; Κάποια ἀναλαμπὴ ἐλπίδας στὰ μάτια μου, ὅλα ἄμεσως μετὰ... «ἄχ, γιατρέ μου, δὲν εἶμαι καλὰ» ἀπὸ δῶ, ἔφη δὲ θὰ ζήσω, ἦρθε τὸ τέλος μου, ἀπὸ κεῖ. Ἐλεγα μέσα μου, ἔφη μου, μὴ μὲ κρατήσουν ἄλλο νὰ μὲ ρωτήσουν κάτι, ἐννοῦθα ὅτι καὶ νὰ ναι καὶ θὰ πᾶω κάτω λιποθύμως ἀπὸ τὴν ἀφόρητὴ θρόμα.

Ἀπὸ δούσε πέρασαν ἀπὸ τὸ θάλαμο αὐτὸν κανέναν δὲ θῆρκε ζωντανὸς εἰς τὸν θάνατον. Ὅλοι ἐκτὸς ἀπὸ ἕναν. Ἦταν ἕνας, μέτριο ἀνὰ τὰς νῆες, πάντα γελαστός. «Πῶς πᾶμε σήμερα, παιδί μου;» τὸν ρώτησα. Καλύτερα γιατρέ μου, μοῦ ἀπαντοῦσε.

Τὴ καλύτερα, ἔλεγα μέσα μου, πού ἐδῶ δὲν μπορεῖ κανένας οὕτε νὰ σταῖ καὶ πού ἀπὸ δῶ μέσα κανένας δὲ θῆρκε ζωντανός. Καὶ καὶ αὐτὸς ἦταν χαμογελαστός, τοῦτος εἶπα σῆγουρα τρελάθηκε.

Ἐλῆς, λέει στὸ Δελανόβιο, «νὰ ἴδεις κάποιον στὸ θάλαμο τῶν ἀρρώστων, πού τρελάθηκε ὁ δυστυχισμένος». Ἦρθε καὶ τὸν εἶδε καὶ ἔφη μου, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Ὑπὸ τὰ μαυδιανὰ δίυρανα

Μὲς εἰσποῦν νὰ κατεβῇ στὴν αὐλὴ γιὰ ἀναχώρηση. Ἐκεῖ μὲς ἐπὶ τὴν ἀνέμου ἀνέμωσα—καὶ δὲν ὑπῆρχαν πότες. Στὸ κάθισμα ἔμειναν τρεῖς ἀξιοματικοὶ αἰχμαλῶτες καὶ ἕνας Τούρκος ἀστυνομικός.

Ἐκεῖ, μὴν τρεῖς φάλαγγα ἀμαξίων, στὸ πρῶτο πρῶτο ὁ Τούρκος ἀστυνομικός καὶ ἑπὶ τὸν ἕνα ἕνα ὅλα τὰ ἄλλα.

Μὲς περνοῦν ἀπὸ τὰ γυαλινὰ τῶν τουρκομαχαλάδων τῆς

Σμύρνης. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ στὰ πεζοδρόμια πῆχτρα ὁ ὄχλος, νὰ οὐρλιάζει, νὰ θρῖζει μὲ τὶς χυδαίστερες θρῖσεις καὶ χειρονομίες καὶ νὰ μᾶς καταριέται. Ἡ λαχὴ πού ἀκούονταν πῶς συχνὰ καὶ πῶς δυνατὰ ἦταν, ἀνάχρ ὁλοῦν Γιοσανκλάρ (νὰ ἀφανισθοῦν οἱ Ἕλληνες). Κανένας ὅμως οὐτε πετροβολοῦσε, οὐτε χτυποῦσε, γι' αὐτὸ καὶ σὲ κάθε ἀμάξι εἶχαν βάλει καὶ ἀπὸ ἕναν Τούρκο ἀξιοματικό, ἦθελαν ἀπλῶς νὰ μᾶς ἐξευτελίσουν καὶ νὰ κάνουν τὸ θράμβό τους.

Ἐπρεπε νὰ πάροῦμε καὶ τὴν τελευταία γέφυρα τῆς θανατοσύνης τους.

Στὴν παραλία τῆς Πούνιας

Φτάνουμε ἐπιτέλους στὴν Πούνια. Μπροστὰ μας ἀντικρίζουμε Ἑλλάδα, ἦταν ἀραχμένο, πλευρισμένο στὴν ἀκτὴ ἕνα μεγάλο κάταστρο καὶ ὠραιότατο θαπὶρι, ἡ «Ἑλλήν» κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκστρατείας τὸ χρησιμοποιοῦσαμε ὡς πλωτὸ νοσοκομεῖο. Βλέπαμε ἐπιτέλους ἕνα κομμάτι πατρίδα.

Στὴν εἴσοδο τοῦ καραβιοῦ στέκονταν δύο ἄντρες μὲ πολιτικά, ὁ ἕνας ἦταν ὁ Ἑλληνας συνταγματάρχης Σένης καὶ ὁ ἄλλος ὁ Τούρκος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, μὲ ἕνα κατὰλογο ὀνομάτων στὸ χέρι του.

Φωνάζει ὀνόματα, ἀκούω τὸ ὄνομά μου, πατὴρ τὴ συνίδα καὶ μὲ ἕνα σήθημα θρῖσκαμαι μέσα στὸ πλοῖο. Πατὴρ ἐπιτέλους σὲ ἑλληνικὸ ἔδαφος. Δὲν πρᾶγχα θυμὸς γιὰ τὴν καμπάνια, ἀλλὰ πῆγα καὶ στάθηκα στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ καραβιοῦ. Ἀκούηθηκα τὸ μπράτσο μου στὴ πλευρὰ τοῦ πλοῦ καὶ ἀγνάντευα γιὰ τελευταία φορὰ τὴν πρῶτα θύρα παραλίας τῆς Σμύρνης, τὸ ἄλλοτε ὠραιότατο, τὸ ὀνομαστό Καί, τώρα σωρὸς πέτρες ἀπὸ τὴ φωτιά.

Βρισκόμουν σὲ μὴν κατάσταση ἐκστάσης καὶ χιλίες δὲ ἀναμνήσεις περνοῦσαν ἀπὸ τὸ μυαλό μου.

Τὸ πλοῖο ξεινιάει

Τελειώνουν καμὰ φορὰ οἱ διατυπώσεις, τὸ καράβι κλείνει τὴν πόρτα καὶ μπαίνουν μπροστὰ οἱ μηχανές. Φεύγουμε.

Τὸ «Ἑλλήν» κινεῖται σιγὰ σιγὰ πρὸς τὴν μπουκά τοῦ λιμανιοῦ καὶ ὁ κόλπος τῆς Σμύρνης εἶναι ἀρκετὰ μακρὺς.

Ἀλήθεια εἶναι λοιπὸν ὅτι εἰμὸςτε λεύτεροι; Ἡ μὴπως εἶναι ὁ νεῖρος; Καὶ τὸ ἀργὸ προχώρημα τοῦ θαλασσοῦ μὲ τὴ Σμύρνη ἀριστερὰ μας καὶ τὴν ἔσφα, δημιουργοῦν μέσα σου αὐτὴ τὴν αἰσθησιν.

Καὶ ἂν συμβαί κανένα ἀνεπάντεχο ἀπὸ μᾶς σταματήσουν στὴν μπουκά καὶ μᾶς γυρίσουν πίσω; Μὴν τέτοια ὑπόψια νὰ ἔνας τέτοιος φόβος φυλάττει ἀκόμα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, δὲν μπορῶ ἀκόμα νὰ χαρῶ ὁλόκληρη τὴν εὐτυχία.

Φτάνουμε στὴν μπουκά τοῦ λιμανιοῦ κάτω ἀπὸ τὰ τορμαχὰ τοῦ Καρὰ Μπαρβανῶ καὶ στρίβουμε λίγο δεξιὰ ἔξω. Τίποτα δὲν συνέβηκε καὶ σὲ λίγα εἰμὸςτε ἐκτὸς θαλάσσης πυροβόλου, στὴ δικὴ μας πλέον θάλασσα. Στὸ βάθος μπροστὰ μας διαγράφονται τὰ βουνὰ τῆς Χίου.

Στὴν Ἑλλάδα λοιπόν!

Τότε, ἑσπανά, ἔσπασε δρακὴ τὸ ὁμαδικὸ τραγούδι. Οἱ στρατιῶτες ἔβαλλαν τραγουδοῦν μ' ἄλλη τὴ δύναμή τους, φωνάζουν τραβοῦν καὶ οὐτε ξέρουν τί κάνουν, θέλονται σὲ ἑξελίξιν κατὰ κράτος.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς θῆρκε ζωντανός ἀπὸ κείνη τὴν κόλαση. Κράτησε τὴν πίστη του στὴ ζωὴ καὶ ἐπέζησε.

Η κ. Μελίνα Μερκούρη στο Ζαγόρι

Η Υπουργός Πολιτισμού και Έπιτροπών κ. Μ. Μερκούρη ξεκίνησε το πρωί της Κυριακής 25 Ιανουαρίου για το Ζαγόρι. Την συνόδευαν ο άνδρας της κ. Ζύλ Ντασέν και ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου κ. Μιχ. Δωρής, και από τη Νομαρχιακή Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ ο κ. Έλ. Κόντος, φίλος του Ζαγορίου.

Στην είσοδο του Ζαγορίου και κοντά στη θέση που θα άνεργει το άγαλμα της Ζαγορίσας 'Ηρωίδας του 40 τούς υποδέχτηκαν μέλη της έκδοτικής μας Έπιτροπής και τούς καλωσόρισαν κατά τα Ζαγορίσια έθιμα.

Ο κ. Κ. Κυριαζής απευθυνόμενος προς την κ. Υπουργό είπε: «Σας υποδεχόμαστε στην πατρίδα της άειμνηστης μεγάλης Μαρίκας Κοτοπούλη και του Πέλιου Κατσέλη. Και όχι μόνο σαν Υπουργό. Αλλά και σά μεγάλη καλλιτέχνηδα που το έργο σας άνυψωσε τόν Έλληνικό κινηματογράφο και το θέατρο. Σας υποδεχόμαστε άκόμα σά γυναίκα στο χώρο που οι Ζαγορίσιες, τó 1940, μοιράστηκαν τις δάφνες τού ένδοξου άγώνα με τούς άνδρες τους, τά άδελφια τους και τά παιδιά τους».

Συνεχίζοντας παρουσίασε τó Ζαγόρι με τήν παλιά του αίγλη, τήν άρχοντιά και τά άρχοντικά του, τις προσφορές του στό Έθνος, τούς Μεγάλους Δασκάλους, τούς Ευεργέτες και άγωνιστές του και τόνισε τή σημερινή άδικαιολόγητη και άσυγχώρητη έγκατάλειψη του από τó Κέντρο. Τής προσέφερε δέ αντίτυπα βιβλίων άναφερόμενα στό Ζαγόρι.

Η πρώτη επίσκεψη έγινε στό Πολιτιστικό Κέντρο τών Άσπραγγέλων, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι κάτοικοι.

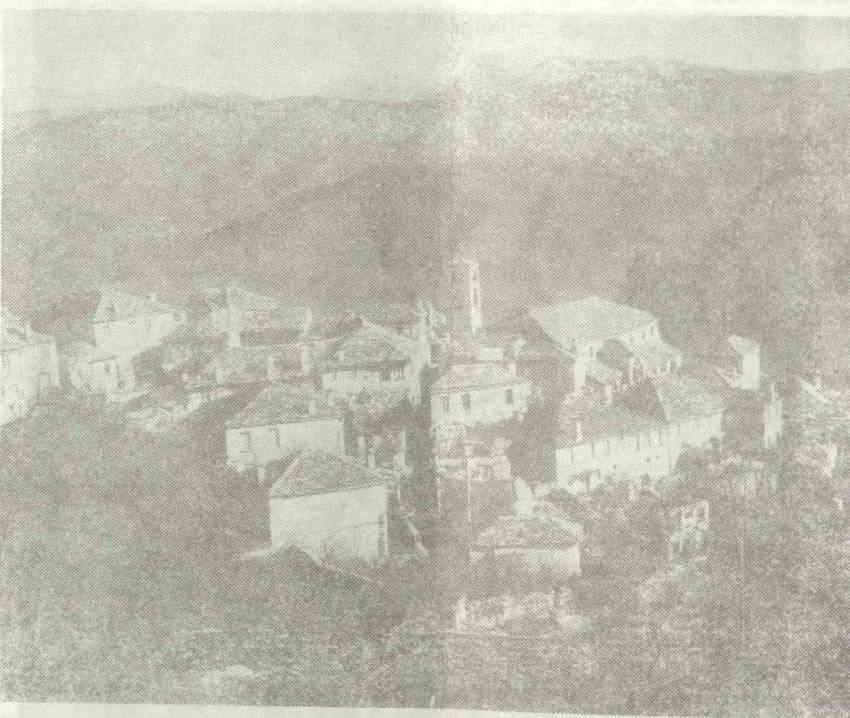
Η κ. Υπουργός και οι έπισκέπτες έντυπωσιάστηκαν με τó μέγεθος και τήν ποιότητα τών εκθέσεων, πού πραγματοποιήσε ο Σύλλογος, όπως — ή Έκθεση άγιογραφίας τού κ. Αναστασίου Φ. Τζιόβα, φωτογραφίας τού κ. Γ. Καβάγια, τών Ζαγορίσιων συγγραφέων κ.ά. (Τό Δ.Σ. τού Συλλόγου είχε φροντίσει νά παρουσιάσει άντιπροσωπευτικά μέρη τών εκθέσεων αυτών).

Τούς φιλοξενούμενους χαιρέτησαν ο πρόεδρος τής Κοινότητας κ. Μ. Γιακουμής και ο Γραμματέας τού Συλλόγου κ. Κ. Καραγιάννης και ζήτησαν τή βοήθεια, πού πιστεύουμε ότι θάνα άνάλογη με τόν ένθουσιασμό τής κ. Υπουργού.

Μετά τή Γέφυρα Κόκορου δέχτηκαν σταθμός τó Κουκούλι. Έκ μέρους τών κατοίκων τής κοινότητας, ο κ. Κ. Λαζαρίδης, συγγραφέας - Λογογράφος και μέλος τής έκδοτικής μας έπιτροπής χαιρέτησε τήν κ. Υπουργό και μεταξύ τών άλλων είπε: «Καμιά έλπίδα γιά βελτίωση δέν φάνηκε μέχρι σήμερα. Η φωνή τής έπαρχίας, ο πόνος τής, δέν μπο-

ρεί νά φτάσει στό κέντρο. Και ό-ταν διαφαίνεται πώς τó κράτος παίρνει τήν άπόφαση νά στρέψει τήν προσοχή του και προς έμάς, ή εύεργετική του πνοή ξεθυμαίνει πρίν φθάσει στήν έπαρχία. Έλπίζουμε ότι ή παρουσία σας θά φέ-ρει τήν άλλαγή και ότι θά δούμε και έμεις τήν εύεργετική πνοή τού κράτους μας».

Προτού περιηγηθεί τήν κοινότητα γιά νά πάρει μιά ιδέα γιά τούς οικισμούς τού Ζαγορίου έπισκευθήκε, τó σπíti τού κ. Κ. Λαζαρίδη και γεύτηκε, μαζί με τούς άλλους, τó σπιτίσιο γλυκό τής κ. Λόπης Λαζαρίδη, και μετά τó γειτονικό παρα-

ΑΠΟΨΗ ΔΙΛΟΦΟΥ

δοσιακό του σπíti, πού προσφέρει, μαζί με όλόκληρο τó έργο του, στή Ριζάρειο Σχολή.

Η κ. Υπουργός έμεινε κατάπληκτη με τόν όγκο και τήν ποιότητα τού έργου τού κ. Κ. Λαζαρίδη και πρότεινε όπως τó Υπουργείο άναλάβει τή δημιουργία Ίδρύματος και τήν όργάνωσή του σύμφωνα με τά σύγχρονα μέσα.

Στους Κήπους, πού έπισκευθήκε στή συνέχεια ή κ. Υπουργός οι κάτοικοι υποδέχτηκαν τούς έπισκέπτες και οι Μπαγιώτισσες πρόσφεραν γιά τó γεύμα τις λαχταριστές Ζαγορίσιες πίτες.

Άξιζουν συγχαρητήρια στις νοικοκυρές πού κουράστηκαν γιά τις Άλευρόπιτες, τις λαχανόπιτες, τις τυρόπιτες, τις γαλατόπιτες και τó φρέσκο γιαούρτι.

Κατά τήν διάρκεια τού γεύματος οι εκπρόσωποι τών όργανώσεων, υπέβαλαν τά αίτήματά τους στήν κ. Υπουργό. Πρώτος μίλησε ο πρόεδρος τού Συνδέσμου Ζαγορίσιων κ. Α. Σαρηγιάννης και άναφέρθηκε ύστερα από κοινή

συμφωνία τών προέδρων, στό μεγάλο πρόβλημα τών παραδοσιακών οικισμών. Είπε δέ μεταξύ τών άλλων: «Από 50 χρόνια ή περιοχή είναι έγκατελειμμένη από τις κυβερνήσεις, γι' αυτό περιμένουμε από τήν Κυβέρνηση τής Άλλαγής τή λύση. Προτείνουμε δύο λύσεις: Η πρώτη είναι ή έπιλογή σέ κάθε κοινότητα τών σπιτιών πού πρέπει νά διατηρηθούν και ή δεύτερη ή ξεύρεση τρόπου έπιχορηγήσεως».

Ο κ. Β. Τζιόβας πρόεδρος Συλλόγου (Κάτω Πεδινών) ζήτησε νά δοθεί ή δυνατότητα στους κοινοτάρχες γιά τή διατήρηση τού παραδοσιακού χρώματος και τήν ένίσχυ-

σουν τά τεχνικά στοιχεία πού θέλουν οι Έφορείες τού Υπουργείου.

Ο Πρόεδρος τής Κοινότητας Καπεσοβού κ. Ε. Βουλοδμήας και ο κ. Βύρων Βαρζώκας ζήτησαν τήν οικονομική ένίσχυση τού Υπουργείου γιά τήν άναπαύωση 3-4 παραδοσιακών σπιτιών στό Καπέσοβο με τις περιφημες τοιχογραφίες τών Χιονοαδιδών ζωγράφων κ.ά.

Η Μίλησαν με τó ίδιο πνεύμα οι πρόεδροι τού Συλλόγου Παπύρου κ. Γκέκης Δημ. και ο πρόεδρος τής Κοινότητας Τσεπελίδου κ. Βαγγέλης Χρ. Στη συζήτηση πήραν μέρος και οι Μπαγιώτες κ. Κιάκος Δημ. Γκρουϊδης Σωμρ. και Κατσάρος Κ.

Πρέπει νά σημειώσουμε γιά νά μήν επαναληφθεί ότι ή έκλογή ενός καφενείου στό Ζαγόρι γιά τήν υποβολή τών ύπομνημάτων τών κ.κ. Προέδρων είναι τολμάχιστον άτυχής. Χάθηκαν τά άρχοντικά τού Ζαγορίου.

Ιδιαίτερα δέν μπορούσαμε νά άντιληφθούμε γιάτί κατά τήν έπίσκεψη τής κ. Υπουργού ματαιώθηκε ή μικρή δεξίωση στό Δίλοφο πού ήμν όργανώσει ο Σύλλογος τής κοινότητας σέ παλιό άρχοντικό και προτιμήθηκε ένα καφενείο στους Κήπους.

Είναι άπαραίτητη ή προεργασία τών φορέων τού Ζαγορίου γιά νά μήν ξαναπαρουσιαστεί ή όχι και τóσο κολακευτική γιά τó Ζαγόρι συνάντηση Υπουργού και εκπροσώπων.

Μετά τούς Κήπους ή κ. Υπουργός έπισκευθήκε ως τήν είσοδο τού χωριού τó Δίλοφο, όπου ο Σύλλογος με τόν καθηγητή κ. Γ. Μπένε υπέβαλε τά αίτήματά του. Η σπάνια άρχιτεκτονική τού Δίλοφου έντυπώσισε τούς έπισκέπτες και έμεινε βέβαιον ότι θά ίκανοποιηθεί τó αίτημα τής χρηματοδοτήσεως γιά τήν έσκευή τής έκκλησίας πού έχει ύπο-στέι καθίχηση.

Κατά τήν έπιστροφή περίμεναν στό Ροντοβάνι τήν κ. Υπουργό τή συνοδεία της τά μέλη τής Έκδοτικής Έπιτροπής τής Έφημερίδας και τήν ξεπροβόδιαν.

Η κ. Υπουργός πρόβει στις πα-ρακάτω δηλώσεις προς τήν έφημερίδα μας:

«Διαπίστωση μεγάλη προβλήματα, πού δέν μπορούμε νά τά λύ-σουμε όλα. Η έπίσκεψη ήταν πολύ ένδoφεύσα. Υπάρχει όμως δια-φορά μεταξύ άρχαιολόγων και τών κατοίκων πού θέλουν νά διατηρή-σουν τά σπίτια των. Τά προβλήματα είναι σοβαρά και πρέπει νά τά άντιμετωπίσουμε με ψυχραιμία σέ συνεργασία με τó Υπουργείο Χωρο-ταξίας.

Διαπίστωση ότι οι κάτοικοι μας δίνουν πίστωση χρόνου και έλπίζω ότι θά τά λύσουμε σύντομα.

κ.α.κ.

Καπέσοβο 1818

Ζωακλήσια, τις βρύσες. Πήγε στό Σελιό, στή Γραδίστα, στό Καταφύ-γιο και στό Ρογκοβό. Έβλεπε πέρα τó Μιτακέλι και πίσω κατά τó βο-ρια χιόνια. Πέρα κατά τή λίστα κα-ταπράσινα δάση κι από δώ ο Βίκος, ή Βίτσα κι άλλα χωριά κι όλη ή φύ-ση με χίλια χρώματα.

Ο Άνδρέας είχε έντολή νά άνα-μώσει τόν κύρ Άλέξη κι ύστερα νά φύγει. Έτσι είχε τήν εύκαιρία νά γνωρίσει κι άλλους από τó χωριό και νιούς και γέροντες κι άρχόντους και φτωχούς. Γνώρισε τούς δύο πα-πάδες, τόν γιατρό, τόν δάσκαλο, τόν βεκύλη, τούς δημογέροντες.

Άντάμωσε και τούς τέσσερες δρα-γάτες, τó γιδάρι, τόν κατοικήρη.

Πήγε κι είδε τó άμηλικό, μπήκε στό χαΐρ, πούταν ο γύφτος ο σιδεράς, πήγε στό φούρνο και στό μπκαλί-κο. Έμαθε κι είδε τόν κόσμο πρoί-πρωί νά φεύγει γιά τις δουλειές, έλ-λοι γιά τ' άμπέλια, άλλοι στά χω-ράφια, άλλοι στους μπαξέδες. Έμα-θε από τó Γιώργο ότι άπάνω στά βουνά τó Καπέσοβο, όπως κι άλλα

χωρά, έχουν βοσκατόπια κι ότι τó Καπεσοβίτικο τó βουνί τόχει νοικια-σμένο ο κύρ Άλέξης κι όπου νάναί θά περάσουν τά κοπάδια του γιά πάνω.

Ήρθε λοιπόν στό χωριό κι ο κύρ Άλέξης κι βγήκαν όλοι στό μεσο-χώρι νά τόν καλοσωρίσουν. Βγήκε κι ο Άνδρέας νά τόν δει και νά τόν γνωρίσει. Χαρές κι άγκαλιές όλο τόν χωριό. Τόν άγαπούσαν όλοι τόν κύρ Άλέξη, αλλά κι αυτός δέν πή-γαίνει πίσω. Τόν είδε κι ο Άνδρέας, τόν χαιρέτησε, τούπε τί θέλει και ποιός είναι και τόν κάλεσε γιά τó βράδυ.

Πήγε, τούδωσε τó δέμα πούχε άπό τόν Γιάννη Κάλη κι έκατος λίγο γιά κουβέντα, μιά και τόν ρώτησε γιά τ' άφεντικό του και γιά τις δου-λειές. Τόν ρώτησε και γιά τήν κα-τάσταση στήν Πάτρα, τιά τούρκους και γιά ρωμηούς. Ο,τι ήξερε ο Άν-δρέας τού άπάντησε. Άφού τόν κέ-

ρασαν ρακί, έφυγε περιμένοντας νά τόν φωνάξει ο κύρ Άλέξης άλλη μέ-ρα.

Ο κύρ Άλέξης φώναξε τó πιστό υπηρέτη του.

— Νούλη, πού είσαι μπρέ, έλα δώ.

— Έδώ είμαι άφέντη μου.

— Φέρε μου μιά φαλτσέτα, άνα-ψε τή λάμπα στό τραπέζι μου, τί έχω νά γράψω και σύρε φώναξε μου τόν Κώστα.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τήν άλλη μέρα ξημέρωσε Σάββα-το. Όλη ή ζωντάνια τών χωριών τó πρωί φαίνεται. Άλλοι σιάζουν τά ζωντανά νά φύγουν γιά βοσκή, φροντίζουν τ' άρνοκάτσικα και τά μοσχάρια, βγάδουν τις κότες, έ-τοιμάζουν τά γομάρια και τά μου-λάρια γιά νά φύγουν γιά δουλειά σ' άμπέλια και τά χωράφια. Οι νοι-κοκυρές σκολνώνντας τ' άλλα, φρον-τίζουν γιά τó μεσημεριανό φαΐ. Τά παιδιά ξεκινούν γιά τó σχολείο.

Κατά τις δέκα ο Άνδρέας άκούσε άπ' όξω στό δρόμο νά φωνάξει ο Γιώργος.

Αύριο, μετά τήν έκκλησιά, όλοι στό άμηλικό νά φερασούμε στίμα και νά βάλουμε βεκύλη.

Κι ύστερα ήρθε κοντύτερα και ξαναφώναξε τά ίδια. Τότε κι ο Άν-δρέας πετάχτηκε στήν οξώπορτα.

— Καλημέρα Γιώργο, φωνάζεις γι' αύριο;

— Γεια σου Άνδρέα, πώς ξημέρω-σε;

— Κοιμήθηκα σάν πουλάκι και ξύπνησα άπ' τις πέντε.

— Έλα παρέα, σκολνάω μέχρι τó σπíti τού κύρ Άναγνώστη.

Προχώρησαν λίγο κι ο Γιώργος φώναζε πού και πού. Έφτασαν στό σπíti τού κύρ Άναγνώστη Καπου-τζί κι ο Γιώργος τούπε ότι φώναζε σ' όλο τó χωριό. Ο βεκύλης έβγα-λε τή σακούλα του, τούδωσε 20 παράδες κι έφυγαν. Άστερα έβγαλε τόν κώδικα τού χωριού κι έγραψε:

«απριλίου ...1818: όσα είς παιδοκό-πι δία τήν κοινήν συνέλευσιν χωρι-ανών παράδες 20». Σκέφτηκε νά ρί-ξει μιά ματιά πάλι στό λογαριασμό, άφού αύριο θά παράδινε. Κύτταξε

τί μαζέψε από μπκαγιέδες, από έ-νοίκιο βουνού, από κεσημοβόδινα, από δύο ριζήματα τής στίμας, ό-πως τά άνηλωρήσιο και τó άδημη-τρήσιο δεφτέρι, από μιά σβάρνα, από δραγατικά τού Βραδέτου κι ά-πό τά τραγιά και τά κριόρια. Τάκα-νε πάλι σούμα και πάγαλε τά ίδια.

Ύστερα κύτταξε τις πληρωμές. Πρώ-τα τί έδωσε κατά καιρούς στους σπαχήδες, κατόπιν τούς μισθούς γιά τόν παπά, τó γιατρό, τó δάσκαλο, τόν δόκ του, τούς μισθούς γιά τούς δραγάτες, τόν γιδάρι και γιά τήν άμύλησσα, ανακύτταξε τó λο-γαριασμό γιά τις έπισκευές στις βρύ-σες τού Μαρίνου και τήν κάτω Τζού-βαλη. Λογάριασε πάλι τά αύθεντικά

δοσάματα, πούστελνε στόν κύρ Ά-λέξη, κάθε φορά με τεσκέρε του. Τά δοσάματα στόν δεσποτή, τά έ-λη, τά ρεμά, τά παληκαρίστια, τó παιδοκόπια, τις άγγόρες και τóκανε σούμα όλα. Τόσα πήρε, τό-σα έδωσε, μένει νά παίρνει και τόσα γιά σάλδος τού λογαριασμού του.

Τήν Κυριακή μετά τήν έκκλησιά ό-λοι οι άντρες μαζεύτηκαν στό άμ-ηλικό. Ένα τραπέζι μεγάλο. Από δώ ο Γιάννης Βαρτώκας γιά νά γράφει τις άποφάσεις, σάν καλλιγράφος πούναί κι από κεί ο βεκύλης Άνα-γνώστης Καπουτζίης με τόν κώδικα κι ένα μάτσο χαρτιά. Έχει εκεί τε-σκερίδες, άποδείξεις σπαχάδων, συ-

μεριμένω δίπλα τούς γερόντους.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Τάκανε άστραπή και πήγε νά φω-νάξει τόν Κώστα Βαταβάλη.

Ο κύρ Άλέξης πήρε τó δέμα, έ-κοψε τά σπάγγια, τ' άφησε όλα τά-λα τά πράγματα και πήρε στά χέ-ρια του ένα ζευγάρι τσαρούχια. Με τή φαλτσέτα και με προσοχή ξε-κάρφωσε τó τακούνι από τó ένα κι από τó κοφόρο τακούνι έβγαλε ένα χαρτί διπλωμένο. Τούτο ήθελε κι έ-ψαχνε. Έκατος νά τó διαβάσει. Ή-ταν άπ' ανθρώπους τής φιλικής έ-ταιρείας κι έκτός από τ' άλλα πού τόν πληροφορούσαν, ζητούσαν νά μάθουν τί γίνεται με τόν πεθερό.

Το ΖΑΓΟΡΙ μας

φωνητικά, δεφτέρια και μικρολογαριασμούς. Στη μέση οι προστόι του χωριού. Στα μπροστινά καθίσματα οι άρχοντες, ο κύρ 'Αλέξης κι ο Καμινάρης, παραδίπλα ο Γιώργος ο γιατρός, ο Μιχαήλ ο δάσκαλος. Νά φτάνει κι ο Παπαναστάσης κι ο Παπανικόλας, που σκόλασαν την λειτουργία στίς εκκλησιές και διάβασαν και την προσκομιδή.

Ο Παπαναστάσης, σάν γέροντας σεβάσιμος και από συνήθεια απάραβατη, κάθεται στη μέση στο τραπέζι να διευθετεί τη συζήτηση.

— Καλή σας μέρα. Εύλογια Κυρίου μεθ' υμῶν.

— Καλημέρα, καλημέρα.

— Βλέπω είμαστε έτοιμοι, άς αρχίσουμε τότε. Γιάννη πέ μας τί θά πόνουμε σήμερα.

— Ναί. Πρώτα θά λογαριαστούμε με τόν κύρ 'Αναγνώστη, ύστερα νά φκιάσουμε στίμα και τέλος νά συμφωνήσουμε καινούργιο βεκύλη.

— Μάλιστα, αυτά. Μήπως κανένας από τούς παρευρισκομένους θέλει νά πει κάτι.

Σηκώθηκε ο 'Αλέξης Πετζέλης και ζήτησε τό λόγο.

— Εγώ προτείνω νά συμφωνήσουμε γιάρη από τώρα, γιά μεθαύριο τ' άγιωργη, γιατί ο Κίτσιος θά φύγει και έκτός απ' αυτόν κι ο Χρήστος γέρασε και δέν μπορεί άλλο και χρειάζομαστε άλλο δρυάτη.

— Εγώ νομίζω ότι πρέπει νά συμφωνήσουμε από τώρα γιάρη και λεπτομερεια ανάλυσσε τά οικονομικά τής κοινότητας, γιά τό διάστημα πού έκανε βεκύλη και ζήτησε την έγκρισή του γιά λογαριασμό του. 'Όλοι οι χωριανοί λίγο πολύ τάξεραν κι έτσι δια βοής ένέκριναν τόν λογαριασμό κι ο Γιάννης Βαρζώκας έγγραψε: «ό άνωθεν λογαριασμός του βεκύλη μας κυρίου 'Αναγνώστη Καπουτζή από τό 1817 άπριλίου... ως τά 1818 άπριλίου... έθωρήθη άκριβώς και τό πάροισμον και τό δώσιμον παρ' ήμῶν τών ευρεθέντων χωριανών και έξοφλείται και εις τό εξής είναι έλευθερος 1818: άπριλίου... Καπέσοβαν».

— Τώρα, τώρα, φώναξαν όλοι. — Αφού σκολάσουμε με τ' άλλα, θά κουβεντιάσουμε και γι' αυτό, ειπε ο Παπαναστάσης. 'Ας άκούσουμε τώρα τόν κύρ 'Αναγνώστη.

Πήρε τό λόγο ο 'Αναγνώστης Καπουτζής και με σαφήνεια και λεπτομερεια ανάλυσσε τά οικονομικά τής κοινότητας, γιά τό διάστημα πού έκανε βεκύλη και ζήτησε την έγκρισή του γιά λογαριασμό του. 'Όλοι οι χωριανοί λίγο πολύ τάξεραν κι έτσι δια βοής ένέκριναν τόν λογαριασμό κι ο Γιάννης Βαρζώκας έγγραψε: «ό άνωθεν λογαριασμός του βεκύλη μας κυρίου 'Αναγνώστη Καπουτζή από τό 1817 άπριλίου... ως τά 1818 άπριλίου... έθωρήθη άκριβώς και τό πάροισμον και τό δώσιμον παρ' ήμῶν τών ευρεθέντων χωριανών και έξοφλείται και εις τό εξής είναι έλευθερος 1818: άπριλίου... Καπέσοβαν».

Υστερα ο Παπαναστάσης πήρε την παλιά στίμα κι άρχισε νά διαβάζει τά όνόματα μιά πού ήταν τό ίδια. 'Ο Γιάννης έγγραφε τά όνόματα και δίπλα γιά πόσα άσπρα περνιέται ο καθένας. Τελικά αύξησαν λίγο τά άσπρα στούς έχομένους και έβαλαν από ένα ή ενάμισι άσπρο σέ πέντε εξ γριές μοναχές. 'Η σόιμα στά πεντακόσια άσπρα και τό στίμα εξήντα εφτά. Έγκρίθηκε έτσι κι η στίμα κι άποκάτω έγγραψε ο Γιάννης:

Είς την άνωθεν στίμαν από άσπρα πεντακόσια καταστρωμένην σημε-

ρον συμφώνως με τούς ευρεθέντας χωριανούς μέλλει νά αναλογη ό Συνακτής μας τά όσα δασίματα μάς πόνωσιν από τούς καινούς και ρεντίφ, και από άλλα δασίματα όπου μάς αναλογήσουν από τόν κοινόν βεκύλην του Ζαγορίου, παρομοίως εις όσα έξοδα ήβελον άκολουθήρη εις τός κοινάς χρείας του κοινού μας άρχίζων από σήμερον, διά την όποιαν αναλογίαν χρεωστούν οι κατώτεροι νά εύγνωμονούν εις τούς μεγαλύτερους, καθότι τά καινιάτικα και ρεντίφ είναι δίκαιον νά αναλογούνται εις τούς καινούς καθώς και εις όλα τά χωρία του Ζαγορίου. Τελειωθείσης τής ειρημικής χρονικής προθεσμίας, αν (ό μη γένοιτο) δυστυχίση κανένας τών χωριανών μας νά αφαιρούνται από τό όνομα του τόσα άσπρα όσα άπατεί ή δυστυχία του και νά επιφορτίζονται εις εκείνα τά όνόματα όπου άποδεχθούν ότι ώφελήθησαν. Έάν όμως δέν συμφωνήσωμεν εις την προθεσμίαν τής στίμας ταύτης ήτις θέλει διαρκέσει ένα χρόνον νά την ανανεώσωμεν, τότε ο διορισμένος συνακτής έχει τήν άδειαν νά αναλογη τά δασίματα μάς εις την ίδιαν στίμαν, διά νά μήν μένει ή δασοληψία του χωριού μας όπωσιν και μάς άκολουθεί ζημία. 'Οθεν διά τό άμετάτρεπτον αυτής ύποφαινόμεθα: Τή... άπριλίου: 1818: Καπέσοβαν».

Στά τελευταία καθίσματα ο 'Ανδρέας κι ο Γιώργος. 'Ο 'Ανδρέας παρακολουθούσε με προσοχή όσα γίνονταν. Ρωτούσε και τό Γιώργο γιά ότι δέν καταλάβαινε. 'Εκεί μέσα όλοι ήταν ίσοι. Μίλησε κι ο κύρ 'Αλέξης, μίλησε κι ο δάσκαλος, κι οι δρυάτες κι άλλοι χωριανοί. Καθένας άκούγονταν με προσοχή. Κάθε άπόφαση παίρνονταν με πλειοψηφία.

Αφού τελείωσε και ή στίμα, συμφώνησαν γιά βεκύλη τόν κύρ 'Αναγνώστη, αφού δέν βρέθηκε άλλος και συμφώνησαν γιάρη και δρυάτη, απ' τ' άγιωργιού και πέρα. Υστερα όλοι οι χωριανοί πέρασαν κι ύπογραψαν στίς άποφάσεις, πού άρχίζαν έτσι: «οι ύποφαινόμενοι ευρεθέντες χωριανοί τής Κομποπόλεως Καπεσόβου, κοινή γνώμη και άδελφική όμονοία και άγάπη, συμφώνως συναχθέντες εις τό άμνημόν...» κι νά γράψουν αντίγραφο.

Αργά τό άπόγευμα ο 'Ανδρέας κι ο Γιώργος περπατούσαν πέρα στόν 'Αηλιά. 'Εκεί έμαθε από τό Γιώργο, γιά τόν Πασχάλογλου, πως έγινε ι-διαίτερος γιατρός του Σουλτάνου και ρετσάλ και στή συνέχεια κι άλλων τριών Σουλτάνων. 'Ο Πασχάλης σπουδάσε γιατρός και δούλευε στήν Πόλη. 'Ηξερε τά βότανα του βίκου απ' όξω κι άνακατωτά. Είχε επιτυχία κι άπόκτησε φήμη, πού έφτασε και στόν Σουλτάνο. Τούτος πάλι είχε καμιά νά γεννήσει διάδοχο και κανένας απ' τούς δικούς του γιατρούς δέν τόν βεβαίωνε γιά άρσενικό παιδί. 'Εστειλε νά φέρουν τόν Πασχάλογλου, νά εξετάσει την σούλτάννα. Γιά τόν Πασχάλογλου τούτο

ήταν μεγάλη τιμή, αλλά δέν έννοιωθε σίγουρο τό κεφάλι του στούς ώμους του. Πήγε, τούπε ο Σουλτάνος τί θέλει και φώναξαν την Σουλτάννα. Μιά κοιλιά πέρα. Τό φόρεμα έκανε κλάσιν. Τί νά εξετάσει τώρα ο Πασχάλογλου και τί νά πει. Κατέβασε ή γκλόβα του μιά ιδέα, έστειλε την έγγυο νά περπατήσει πρós τά κεί, την έβλεπε από πίσω, την κάλεσε, την έβλεπε από μπροστά και ξανά πάλι κι ύστερα την έδιωξε γι' άνάπαυση.

— Πολυχρονεμένη μου δέν ξέρω τί νά πω! 'Όταν πάει ή κυρά φαίνεται γιά παιδί, όταν έρχεται φαίνεται γιά κορίτσι.

— 'Ορέ γκαϊούρ, δέν τά λές καλά. Πάρε τώρα μπαζίσι και φεύγα.

'Ηρθε ο μήνας της, γέννησε δίδυμο, άγόρι και κορίτσι και ποιάς τόν έπιασε τώρα τόν Σουλτάνο. 'Ομως δέν έξχασε τόν Πασχάλογλου. Τόν φώναξαν, τόν γιόμισε δώρα και τιμές, τούπε νά κάτσει κοντά του γιά γιατρός. 'Εκείνος ο Πασχάλογλου, έγινε ρετσάλ του Σουλτάνου, δηλαδή μυστικοσύμβουλος, έκασε και στούς άλλους Σουλτάνους, γλύτωσε κόσμο και κοσμάκη κι όταν ήρθε ή ώρα βοήθησε και την ιδέα του ξεσηκωμού.

Γύρισαν στο χωριό και γύρευσαν τόν 'Ανδρέα από τού κύρ 'Αλέξη. Πήγε και παρουσιάστηκε.

— Παιδί μου έχω εδώ ένα δέμα γιά τόν αγαπητό μου Γιάννη. Έχει μέσα ένα σωρό καλούδια απ' τό χωριό μας. Νά τό δώσεις στή χέρια του και σέ κανέναν άλλον. Θέλω νά του πεις νά προσέξει τόν τραχανά, γιατί είναι από τό χέρια της άρχόντισσας τής κυρά 'Αλεξάνδρας και ξέρω ότι τόν έκτιμάει πολύ τόν τραχανά ο Γιάννης, με μπόλικο πιπέρι και βούτυρο. Άντε τώρα νά τοιμαστεις γιά αύριο, πάρε κι αυτή τή σακκούλα δική σου, γιά τά έξοδά σου στό δρόμο. Νάχεις τό νού σου, στά χάνια πού θά ξεπεύξεις, μή χάσεις τό δέμα. Νά τήξεις γιά προσέφαλο όταν κοιμάσαι. Κύπτα νά μή ξεχάσεις νά πεις σι' άφεντικό σου γιά τόν τραχανά.

Αντε γιά σου.

Έφυγε ο 'Ανδρέας κι ο 'Αλέξης κύπταξε τόν Βαταβάλη.

— Κώστα τί λές, ψυχωμένο παιδί φαίνεται. Θά τά καταφέρει.

— Άρχοντά μου ο Θεός βοηθός. Δέν νομίζω πάντως νά κινδυνέψει εδώ. Παρακάτω τί γίνεται, Βραχώρι και Μεσολόγγι νά περάσει χωρίς φόβο.

— Κι αν τόν πιάσουν, θά κυπτάξουν μέσα στόν τραχανά γιά νά βρουν τό γράμμα;

— Αυτό δέν τό φαντάζομαι άφεντη μου, μπουνταλάδες είναι.

— Κώστα ο Θεός βοηθός. Πάμε τώρα όξω νά πούμε κάνα ρακί κι αύριο τοιμάσου γιά Σκαμνέλι.

Στά 1818 στο Καπέσοβο,

Δεκέμβρης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

Βιβλία που λάβαμε

Άλκη Μυροίνη — Μάνου: «Παλαιοί και Νέοι Ρυθμοί»

(Ποιήματα) Άθήνα 1981 α. Β'

Στήν καινούρια ποιητική συλλογή του συμπατριώτη μας λογοτέχνη Άλκη Μυροίνη—Μάνου, πού έστειλε τό 28ο βιβλίο τής μικρής Ζαγορίας βιβλιοθήκης του. Είναι αφιερωμένο τό βιβλίο στο μεγάλο Τσελοβίτη εύεργέτη Γεώργιο Μπί-κα. Τόν εύχριστώ θερμά. Άξιόλογο ή αυτή του ή προσφορά στόν τόμο μας.

Στά άρθρα 12 τής διαθήκης του ο μεγάλος αυτός πατριώτης Ζαγο-λόφωνας:

«Οι έν 'Οδύσει έκτελεστοί μου νά καταθέσω διακοσίας χιλιάδας δραμών εις τήν 'Εθνική Τράπεζα τής Ελλάδος αιώνιως και στή συνέ-κασα ο διαθέτης άναφέρεται στούς καινούριους σκοπούς του κληροδο-τήματος πού όρίζει.

Ποι ή τύχη σούτου του κληροδο-τήματος με τίς 200 χιλ. δρχ. τίς κα-τατεμένους αιώνιως στήν Τράπεζα τής Ελλάδος;

Η ίδια πού έπικυλάχτηκε σέ όλα τά κληροδοτήματα πού τά έμπιστεύ-τηκαν αιώνιως οι εύεργέτες και δω-μήτες στήν 'Εθν. Τράπεζα τής 'Ελ-λάδος. Έγινον καινούς. Έκμηδενί-στησαν όλα, χωρίς δυστυχώς νά ύ-πάρξει καμιά θετική αντίδραση ά-πό τό πληγέντα ύμνο. Και όμως έπαιε και μπορούσε νά ύπάρξει.

Είς καλοστημένους δικαστικούς ά-νόμους γιά τίς αιώνιες καταθέσεις, πού άποτέλεσαν κεφάλαιο τής Τρά-πέζας και όχι καταθέσεις μακροπρό-θεσμες, μπορούσε νά άποφέρει κά-ποιο άποτέλεσμα. Κι αν αυτό δέν επιτυγχάνονταν, θά άποτέλούσε ένα μνημόσυνο γιά νά τηρηθούν οι ψυ-χές τών εύεργετών, πού άγωνήθηκαν και στρατοσταρίστηκαν από τό με-γάλο πιστωτικό 'ίδρυμα.

Αι όλοις τούς μεγάλους εύε-ργέτες πού τόπο μας ένας έκανε έ-νονουν αυτό τά ποιήματα χαρά, έ-λπιαν, Έως ήταν ο μεγάλος διο-ρισμός ο σοφός έκτιμήτης τών οι-κονομικών προμηθών. Αυτός ήταν ο Γεωρ. Ριζάρης. Κι αυτός όχι γιά όλα τά περιουσιακά στοιχεία πών δυο αδελφών Μάνου και Γεωρ. Ρι-ζάρη πού έφθοναν τό ένα έκταμμά-ζο δρχ. 400. Άν θυμόμουν, καλά, 385 καμάρωνουμε ελκρινά και τόν αν-ρόμωστε θερμότατα.

Η συλλογή αυτή πρέπει νά χαρα-κτηριστεί σάν μιά ακόμα πολύτιμη πνευματική προσφορά του άγαπη-τού συμπατριώτη (από τή Μουσική - Ζαγορίου), γιά τήν όποια τήν καμάρωνουμε ελκρινά και τόν αν-ρόμωστε θερμότατα.

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

Το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ο Τσελοβίτης εύεργέτης Γεωρ. Μπίκας, τό κληροδοτήμα του, τά άλλα κληροδοτήματα πού Ζαγο-ρίου, τό κληροδοτήματα τών 'Ε-πών - Σουδενά και ο Σουδενί-της Νικ. Γεωργιάδης.

Ο αγαπητός φίλος Κώστας Λαζα-ρίδης έκανε και σέ μένο πήν τιμή, έστειλε με όλα τά βιβλία του, τό 28ο βιβλίο τής μικρής Ζαγορίας βιβλιοθήκης του. Είναι αφιερωμένο τό βιβλίο στο μεγάλο Τσελοβίτη εύεργέτη Γεώργιο Μπί-κα. Τόν εύχριστώ θερμά. Άξιόλογο ή αυτή του ή προσφορά στόν τόμο μας.

Στά άρθρα 12 τής διαθήκης του ο μεγάλος αυτός πατριώτης Ζαγο-λόφωνας:

«Οι έν 'Οδύσει έκτελεστοί μου νά καταθέσω διακοσίας χιλιάδας δραμών εις τήν 'Εθνική Τράπεζα τής Ελλάδος αιώνιως και στή συνέ-κασα ο διαθέτης άναφέρεται στούς καινούριους σκοπούς του κληροδο-τήματος πού όρίζει.

Ποι ή τύχη σούτου του κληροδο-τήματος με τίς 200 χιλ. δρχ. τίς κα-τατεμένους αιώνιως στήν Τράπεζα τής Ελλάδος;

Η ίδια πού έπικυλάχτηκε σέ όλα τά κληροδοτήματα πού τά έμπιστεύ-τηκαν αιώνιως οι εύεργέτες και δω-μήτες στήν 'Εθν. Τράπεζα τής 'Ελ-λάδος. Έγινον καινούς. Έκμηδενί-στησαν όλα, χωρίς δυστυχώς νά ύ-πάρξει καμιά θετική αντίδραση ά-πό τό πληγέντα ύμνο. Και όμως έπαιε και μπορούσε νά ύπάρξει.

Είς καλοστημένους δικαστικούς ά-νόμους γιά τίς αιώνιες καταθέσεις, πού άποτέλεσαν κεφάλαιο τής Τρά-πέζας και όχι καταθέσεις μακροπρό-θεσμες, μπορούσε νά άποφέρει κά-ποιο άποτέλεσμα. Κι αν αυτό δέν επιτυγχάνονταν, θά άποτέλούσε ένα μνημόσυνο γιά νά τηρηθούν οι ψυ-χές τών εύεργετών, πού άγωνήθηκαν και στρατοσταρίστηκαν από τό με-γάλο πιστωτικό 'ίδρυμα.

Αι όλοις τούς μεγάλους εύε-ργέτες πού τόπο μας ένας έκανε έ-νονουν αυτό τά ποιήματα χαρά, έ-λπιαν, Έως ήταν ο μεγάλος διο-ρισμός ο σοφός έκτιμήτης τών οι-κονομικών προμηθών. Αυτός ήταν ο Γεωρ. Ριζάρης. Κι αυτός όχι γιά όλα τά περιουσιακά στοιχεία πών δυο αδελφών Μάνου και Γεωρ. Ρι-ζάρη πού έφθοναν τό ένα έκταμμά-ζο δρχ. 400. Άν θυμόμουν, καλά, 385 καμάρωνουμε ελκρινά και τόν αν-ρόμωστε θερμότατα.

Η συλλογή αυτή πρέπει νά χαρα-κτηριστεί σάν μιά ακόμα πολύτιμη πνευματική προσφορά του άγαπη-τού συμπατριώτη (από τή Μουσική - Ζαγορίου), γιά τήν όποια τήν καμάρωνουμε ελκρινά και τόν αν-ρόμωστε θερμότατα.

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Τόλης Στεφάνης πήρε τήν άδεια πού μηχανικού - Άρχιτεκτο-να έργάζετο από γραφείο του Πλάτωνος 4 Χαλάνδρι.

Οι συμπατριώτες μας ός τό έχον-όπ' όπιν τους.

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

θά ήταν τό Τσεπέλοβο και τό 'Επών - Σουδενά, δυο κεφαλοχώρια ά-ξιοζήλευτα, δυο άσπείρευτες πηγές ζωής και καλοπώριος γιά τούς κα-τοίκους των.

Γιά τόν κοινό και τό παράπονο ώστόσο όλων τών κληροδοτημάτων πού έσβησαν εξ αίτίας όχι του Β' Παγκόσμιου πολέμου, όπως δυστυ-χώς πιστεύεται, αλλά κακών Διοική-των τής 'Εθνικής Τράπεζας, πού ά-μούρωσαν έσσει τις παραδόσεις και τήν ιστορία του 'Ιδρύματος, πού έβλεπε τόσο γερά τά θεμέλια του και τό άνύψωσε ο άείμνητος Γεωρ. Σταύρου.

Θά καταχωρίσουμε από τό πλού-σιο και άνεξερεύνητο άρχειο του συγχωριανού μου μακαρίτη Νικ. Γε-ωργιάδη, διευθυντού τής Τράπεζας.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΣΤΑ ΠΑΝΩ ΣΟΥΔΕΝΑ (Σ. Λαμπριδής)

Πειραιώς, ένα άπόσπασμα κειμένου του πού τυποφορείται:

«Σημείωμα διά τά κληροδοτήματα τής Κοινότητας 'Ανω - Πεδινών (Σουδενά) του Ζαγορίου και είναι γραμμένο τόν 'Ιούλιο του 1950.

Όπως εις όλο τό Ζαγόρι έτσι και στή 'Επών - Σουδενά πολλοί ύ-πάρχοντες, πολλοί όμως και οι δωρήτριαι. Έπερίσσευε χρήμα και με τήν πατριωτικήν στροφήν των πνευμάτων όλου του ήπειρωτι-κού κόσμου πρós τήν αϊώνια 'Ακρό-πολιν των 'Αθηνών έσπελλον και οι πρόγονοί μας χρυσόν, χρυσόν, χρυ-σόν αυτοόπισον, ήχηρόν ή' συνά-λασαν χρυσόν ξένων νομισμάτων, χρυσόν λοιπόν από τό περισσευμέ-νουν ή' και τό ύπερήμεν πών άκό-μα —έτσι γιά νά μή φωνάσω άπνοιο, ήτοι δηλαδή χρήμα εις τό 'Εθνικόν 'Εθνοσωροφυλάκιον τής 'Ελλάδος, πού έλαβε τήν άπικυμμένη και άποστολήν «'Εθνική Τράπεζα τής 'Ελλάδος», διά νά στερωνθή τό κεντρικόν αυτό ίδρυμα πού Γένους με «κότσια» γε-ρά, αϊώνια και άκαταλύτως «γερά κότσια»...

Έσπελλον χρήματα εις τήν 'Εθνική

μέ διαρκείς καταθέσεις. Νά μείνη ά-ζήτητον δηλαδή τό κεφάλαιον τής καταθέσεως, τό κεφάλαιον δηλαδή νά άποβή άπόκτημα, περιουσία, ά-ζήτητος έπαναλαμβάνω, και μίο νά ύπάρχη άπατίσις από τήν Τράπε-ζαν, νά πληρώνη αυτή έτήσον μό-νον τόκοι εις τό 'ίδρυμα, τήν Κοι-νότητα, ή' διά τόν σκοπόν ο όποι-ος άπετέλεσε άφορητήν τής καταθέ-σεως. Κατ' ούσίαν δηλαδή οι κατα-θέτοι τής Τράπεζης εις «διαρκεία» τούταύς από τήν ήμέραν πού έδι-δαν αύτοί τό χρήμα έγένοντο ούσι-στικώς εύεργέται, στυλίοι του τρα-πέζου τής 'Εθνικής 'Ιδρύματος. Το

χρήμα τούτο επενδύετο εις διάφορα κεφάλαια πού 'Ενεργητικού αυτής, κατά τήν κρίσιν τής ύπευθύνου δι-οικήσεως 'Αρχής. Οι καταθέται δέν

είχαν δικαίωμα νά έρωτούν, νά συ-ζητούν, νά συνάποφασίζουν πού να κυκλοφορούν οι καταθέσεις των. 'Ο μεγάλος πατριωτισμός των 'Ελλή-νων έτόνωσε τά θεμέλια, έσπέρω-σε τήν άπιστοσύνην, έκαμε μαγά-λην τήν 'Εθνικήν Τράπεζαν. Και έ-πρεπε όπιν ή παλαιά 'Εθνική, των πρώτων δεκαετηρίδων της, 'Εθνική Τράπεζα νά προσέξη νά μείνη 'Εθνι

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ - ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΤΟΛ. ΖΑΓΟΡΙΟΥ (Δόλιανη, Καστανώννας, Μακρύνο)

Πρώτη μας επίσκεψη ὁ Καστανώννας.

Τὸ Δραγάι ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ γραφικότερα χωριά τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζαγορίου, μὲ πρῶτο οἰκιστὴ τὸν Δρουγγάρη. Ἔχει ἐπιβλητικὰ ἀρχοντικά σπιτία καὶ οἱ κάτοικοί του ξεχωρίζαν γιὰ τὸ Ζαγορίσιο νοικοκυριό τους.

Πατριδα τοῦ Μέγγα, τοῦ Παπα-στυλόπουλου τῆς Χάιδως Χάρμπου, τῆς Ἀγγελικῆς Σαντίκου κ.ά.

Ἡ ἀδικαιολόγητη μενομασία του σὲ Καστανώννα δὲ στάθηκε τυχερή. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μανία τῶν Ναζιστῶν νὰ κάψουν τὰ χωριά μας δὲν ἄφησε τίποτε ὀρθιο στὸν Καστανώννα οὔτε τὴν ἐκκλησία.

Τώρα μονάχα ἡ γραφικότητα τῆς περιοχῆς ἔμεινε. Τίποτε πού νὰ θυμίζει τὰ παλιὰ μεγαλεῖα.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς παλιούς κατοίκους του, ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα τους θέλησαν νὰ στήσουν ἓνα σπιτάκι γιὰ νὰ στεγάζουν τὴν οἰκογενεὶά τους, συνάντησαν τὴν ἀπόλυτη ἀδιαφορία τοῦ κράτους. Ἀποτέλεσμα: ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς μπορούσαν κάπου νὰ βολεψτοῦν, ξανάφυγαν.

Γιατί πῶς μπορεῖ νὰ διαβίῳσε κανεὶς σὲ χώρους πού δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ στοιχειώδης ὑποδομὴ ἢ ἄνεση, καὶ ὁ Καστανώννας δὲν ἔχει οὔτε

δρόμο.

Ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στὸ χωριὸ βρίσκεται σὲ ἀπίστευτὴ γιὰ ἓνα ἀστὸ κατάστασι. Μένει ὁ ἐπισκέπτης μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι βρίσκεται σὲ δασικὸ δρόμο, πού μόλις ἔχει γίνει ἡ διάνοιξη. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθεί ὅτι ἀπὸ τὸ δρόμο αὐτὸ μεταφέρονται δασικὰ προϊόντα πού συμβάλουν στὴν Ἑθνικὴ οἰκονομία. Εἶναι ἡρωικὴ πράξη, ἰδίως ὅταν ὑπάρχει κακοκαιρία, ἡ πραγματοποιησὶ δρομολογίου ἀπὸ τὸ Λεωφορεῖο.

Ἡ διαβίωση εἶναι προβληματικὴ γιὰ τὸ κόστος ζωῆς εἶναι πολὺ μεγάλο.

Δυσανάλογο γιὰ τίς δυνατότητες τῶν κατοίκων τὸ κόστος τῶν μεταφερομένων τροφίμων καὶ ὑλικῶν, ἰδιαίτερα τῶν οἰκοδομικῶν, πού ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιο ἀπὸ τὸ κόστος τῶν ἀστικῶν περιούχων καὶ σὲ μερικὲς περιπτώσεις τὸ τριπλάσιο. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε ὅτι γιὰ τὴ μεταφορὰ ἐνὸς αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸν Καστανώννα πρὸς τὴν Πάσχα, 80 περίπου φορτωμένα ζῶου ἀξίας 5.000 περίπου δραχμῶν ἀπὸ τὸ σημεῖο τοῦ Δημοσίου Δρόμου ὡς τὸ ὑπὸ κατασκευὴ σπιτί.

Υποτίθεται ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐνισχύει τοὺς κατοίκους μὲ οἰ-

κοδομικὸ δάνειο, ἀλλὰ ἡ πραγματικότης εἶναι διαφορετικὴ, 150-200 χιλιάδες κι αὐτὲς ὕστερα ἀπὸ διατυπώσεις καὶ ἀναβολὲς ὥστε ὁ ἐνδιαφερόμενος τελικὰ νὰ παραίτηται.

Μὲ τὴν ἀδιαφορία αὐτὴ τὸ κράτος, παρὰ κάθε ἡθικὸ νόμο, δὲν ἀπέδωσε στοὺς πυροπαθεῖς κατοίκους τίς ἀποζημιώσεις πού πῆρε ἀπ' τῆς Γερμανικῆς πανορθώσεως, τὸ Κράτος πού ἐνισχύει (καὶ δίκαια) τοὺς σύγχρονους σεισμοπαθεῖς, πλημυροπαθεῖς καὶ πυροπαθεῖς.

Στὸ κοινοτικό γραφεῖο πού ἐπισκευθήκαμε γιὰ νὰ συναντήσουμε τοὺς κατοίκους, βρίσκεται καὶ τὸ τηλέφωνο τῆς κοινότητος.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶχε ἀνταπόκριση, γιατί ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀκούσεις τὸ συνομιλητὴ σου. Μᾶς ἔκανε ἐντύπωση ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν ἔδειχναν ἀνησυχία, γιατί, ὅπως χαρακτηριστικὰ μᾶς εἶπαν, τὸ τηλέφωνο τοὺς λειτουργεῖ κόποτεθῆκε. Καὶ πῶς νὰ λειτουργήσει, ὅταν τριάντα (30) χρόνια ἔχει νὰ γίνῃ σωστὴ συντήρηση.

Βέβαια κάθε χρόνο τοὺς ἐπισκέπτεται ἓνα συνεργεῖο, τοὺς ὑποσχεταὶ ὅτι θὰ ἀναφέρουν τὴν κατάσταση τοῦ δικτύου καί... φεύγουν, ἀφὸς πλοῦν τὸ τοῖπορο πού φιλοξενὰ προσφέρουν οἱ κάτοικοι. Τί ἄλλο μπορεῖ νὰ κάνει ἓνα συνεργεῖο σὲ μιὰ μέρα, ὅταν ἀπὸ τίς 8

ὥρες ἐργασίας τίς 3 τίς θέλουν γιὰ δρομολόγιο καὶ τίς ὑπόλοιπες πέντε γιὰ διαπίστωση;

Τὸ χειμῶνα ἡ ζωὴ εἶναι δύσκολη γιὰ τοὺς 25 κατοίκους τοῦ μόνου χωριῶ, τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐγκατέλειψε τὸ ἀνθρώπου. Πρέπει νὰ εἶναι τὸ χωριὸ μου περισσότερα ἀπ' ὅλο τὸ Ζαγόρι. Αὐτὸ τὸ λέω μετὰ βεβαιότητας, γιατί γυρίζοντας σχεδὸν ὅλα τὰ χωριά σὲ πανηγύρια, γάμους, γλέντια τὸ διαπίστωση. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἀπ' αὐτὴ τὴ διαπίστωση γυρνῶν καὶ τὸ συμπέρασμα, πῶς τὸ χωριὸ μου τότε εἶχε μιὰ ὑπεροχὴ στὴν καλλιέργεια τῶν σπορῶν σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἄλλα χωριά.

Μόνη παρηγοριὰ ὁ Θεὸς γιατί οὔτε γιὰ τὸν δὲν μπορεῖ νὰ πάει.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματα τῆς κοινότητος:

Α) Ἀπόδοση δαπάνης ἐνὸς ἐκτομμυρίου, πού ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπὸ δύο χρόνια, ἀλλὰ δὲν δίδεται γιὰ νὰ κατασκευαστῇ τὸ κοινοτικό γραφεῖο, τὸ μεσοχώρι καὶ οἱ κοινοτικοὶ χώροι καθαριότητας.

Τὸ χρηματικὸ αὐτὸ ποσὸ πρέπει νὰ αὐξηθεῖ τώρα, γιατί τὸ κόστος, ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια, θὰ εἴη μεγαλύτερο.

Β) Ἐγκριση δαπάνης γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν γκαλεριῶν σὲ τρεῖς δρόμους.

Γ) Περιφερειακὴ διάνοιξη δρόμου γιὰ τὴν εὐκολότερη μεταφορὰ τῶν ὑλικῶν στὰ σπιτία.

Δ) Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ συντήρηση τῆς ἐκκλησίας, Γέννηση τῆς Θεοτόκου (1868), πού βρίσκεται ἐξω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ δὲν κάμει καὶ εἶναι ἡ μοναδικὴ τώρα.

μην τῶν, λαμπρύνοντες καὶ τὸν πολιτισμὸν μας. Μία εὐγενὴς χειρονομία τοιαύτης ἐξόρσεως θὰ γοητεύει καὶ τὰς λοιπὰς Κοινότητες. Θὰ μὴ θῇ ὁ πᾶς κόσμος, πού θὰ ἐπισκέπτεται τὴν Ἠπειρόν, τὰ Ζαγοριώτικα, τί ἦτο καὶ δὲν εἶναι καὶ διὰ τὸ δὲν εἶναι ὅ,τι ἦτο τὸ παλαιὸ Ζαγόρι. Μεγάλον τὸ ἡθικόν κέρδος. Μεγαλὸν κέρδος αὐτὴ ἡ ἱστορία. Καὶ αὐτοὶ οἱ διδασκαλοὶ πιστεύει νὰ συμφωνήσουν πρῶτοι εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς μνήμης τῶν ἀλλοσημνητῶν εὐεργετῶν.

Ἀθήναι Ἰούλιος 1950

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Απαντώντας σὲ σχόλιο πού καταχωρήθηκε στὸ φύλλο ἀριθμ. 46) 82 τῆς ἐγκριτικῆς ἐφημερίδας σας, μετὰ τὸ «ΑΔΙΚΗ Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΔΑΣΟΤΕΜΑΧΙΩΝ», σὰς γνωρίζουμε τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀνάθεση μὲ ἀπευθείας συμφωνία, τῶν ὑλοτομικῶν ἐργασιῶν στὸ μὲ ἀντεπίστασι ἐκμεταλλεύμενο δημόσιον δάσος Λαϊόστα - Σκαμνελίου - Ἠλιόχωριου γίνεται στοὺς Δασικούς Συνόλους τῆς περιφέρει-

Ε.Ν.

Ὁ Δασάρχης Ἰωαννίνων
ΝΙΚ. ΝΙΤΣΟΡΛΗΣ

Δασολόγος 4ου βαθμοῦ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΟ «Τό χωριό μου μέ τ' ἁλώνια»

Ἰδιόμοιο ἀπ' τὸ χωριὸ μου εἶχε πολλὰ ἁλώνια, ἀπ' τὰ ὁποῖα μερικὰ καταστράφηκαν τὰ ἄλλα ὅμως καταστράφηκαν μὲ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐγκατέλειψε τὸ ἀνθρώπου. Πρέπει νὰ εἶναι τὸ χωριὸ μου περισσότερα ἀπ' ὅλο τὸ Ζαγόρι. Αὐτὸ τὸ λέω μετὰ βεβαιότητας, γιατί γυρίζοντας σχεδὸν ὅλα τὰ χωριά σὲ πανηγύρια, γάμους, γλέντια τὸ διαπίστωση. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἀπ' αὐτὴ τὴ διαπίστωση γυρνῶν καὶ τὸ συμπέρασμα, πῶς τὸ χωριὸ μου τότε εἶχε μιὰ ὑπεροχὴ στὴν καλλιέργεια τῶν σπορῶν σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἄλλα χωριά.

Πρόσφατα κάναμε πολλὰ σιγάρια, κρέβια, βρώμικες καὶ ἄλλα. Ὅμως εἴχαμε γύρω καλύβες μὲ τὴν σειρά. Συνήθως μᾶς ἀλώνιζαν σαρακατσάνοι μὲ ἄλογα ἢ μουλάρια.

Δὲ θὰ ξεχάσω ἐκεῖνο τὸ ὥραϊο μεγαλεῖο καὶ τὴν ὁμορφιά σ' ἁλώνια. Τὰ ζῶα νὰ φέρουν γύρω, γυναικες - κοπέλλες μὲ μαντήλια κατὰσπρα στὸ κεφάλι (γιὰ τὸν ἥλιο),

Πρόσφατα κάναμε πολλὰ σιγάρια, κρέβια, βρώμικες καὶ ἄλλα. Ὅμως εἴχαμε γύρω καλύβες μὲ τὴν σειρά. Συνήθως μᾶς ἀλώνιζαν σαρακατσάνοι μὲ ἄλογα ἢ μουλάρια.

Δὲ θὰ ξεχάσω ἐκεῖνο τὸ ὥραϊο μεγαλεῖο καὶ τὴν ὁμορφιά σ' ἁλώνια. Τὰ ζῶα νὰ φέρουν γύρω, γυναικες - κοπέλλες μὲ μαντήλια κατὰσπρα στὸ κεφάλι (γιὰ τὸν ἥλιο),

Πρόσφατα κάναμε πολλὰ σιγάρια, κρέβια, βρώμικες καὶ ἄλλα. Ὅμως εἴχαμε γύρω καλύβες μὲ τὴν σειρά. Συνήθως μᾶς ἀλώνιζαν σαρακατσάνοι μὲ ἄλογα ἢ μουλάρια.

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Ἄμα στέγγινε δυὸ - τρεῖς μέρες ἀρχίζαμε καὶ ἀλώνιζαμε ὅλοι ὅσοι εἴχαμε γύρω καλύβες μὲ τὴν σειρά. Συνήθως μᾶς ἀλώνιζαν σαρακατσάνοι μὲ ἄλογα ἢ μουλάρια.

Δὲ θὰ ξεχάσω ἐκεῖνο τὸ ὥραϊο μεγαλεῖο καὶ τὴν ὁμορφιά σ' ἁλώνια. Τὰ ζῶα νὰ φέρουν γύρω, γυναικες - κοπέλλες μὲ μαντήλια κατὰσπρα στὸ κεφάλι (γιὰ τὸν ἥλιο),

Τσερβάρι: Στ' ἁλώνι τοῦ Μίσιου.

Ἡ παρέα Μπεκάρη - Γκανὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1928

νὰ φωνάζουν στὰ ζῶα: ὅπ - ὅπ - ὅπ σύμφωνα μὲ τὸν ρυθμὸ τῶν ποδιῶν τους. Ἄλλοι πάλι νὰ λένε ἀντετεσε... πο - πο - πο τὰ μπριμπιλία καὶ γύρω τὸ καμουτσίκι στὸν ἄερα.

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τὸ θέαμα ἦταν καταπληκτικὸ ἀπὸ τὸ πέρα πηγᾶ, καὶ τ' ἀγνάντευα ὅταν μὲ ἐστειλναν νὰ πάρω νερό. Ὅλο ἐγὼ θὰ ἔκανα αὐτὴ τὴν ἀγκαρία σ' ἁλώνι, γιατί τὰλλα τὰ ἀ- δέλφια μου ἦταν ζωηρά καὶ λίγο ἀνηπάκουα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ πάνε. Κι ἂν καμιά φορὰ τὰ ζόριζε ὁ πατέρας, πῆγαιναν ἀλλὰ ἔκαναν μιὰ ὥρα νὰ γυρίσουν καὶ φοφοῦσαμε ἄ-

Τοῦ Γρηγόρη Καγιάδη

πὸ τὴ δίψα μὲ τίς Αὐγουστιάτικες ζέστες.

«Σὺρε παιδί μ' Γληγόρ» νὰ μᾶς φέρο' ψιὰ νερό κρῦο ἀπὸ τοῦ πέρα πηγᾶ, στοῦ φτεσέλ» μουλεγε ὁ συχναγμένος ὁ πατέρας.

</

Κοινωνικά**ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:**

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ: Ὁ Ἀσπραγγελιώτης Κώστας Λαδιδάς καὶ ἡ ἐπιστήμων μαία Ἀνδρονίκη Σταυγιανή ἀπὸ τὴν Ἀριδαία ἀρραβωνιάστηκαν.
— **Θερμά συγχαρητήρια.**

★

ΓΑΜΟΙ:

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ: Στὸ Ἀρχιμανδρεῖο Γιαννίνων στεφανώθηκαν ὁ Ἀσπραγγελιώτης Βαγγέλης Γιακουμής καὶ ἡ Βιτωινή Ζωή Βασδέκη.

★

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ: Παντρεύτηκαν τὴν Κυριακὴ 21 Φλεβάρη 1982 στὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Θεοδώρας στὴν Ἄρτα, ἡ Τσεπελοβιτοπούλα Ντίνα Τσουμάνη κόρη τοῦ Παύλου καὶ τῆς Βικτωρίας Τσουμάνη καὶ ὁ Γιάννης Νίκας. Καὶ οἱ δύο ἐργάζονται στὴν Τράπεζα.

Ε.Γ.

— Σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ νὰ εἶναι εὐτυχισμένοι.

★

ΘΑΝΑΤΟΙ:

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ: Διπλὸ θανατικὸ, κάτι ποὺ δὲν ξαναγίνει στοὺς Ἀσπραγγέλους: πῆ μία μέρα θάψανε στὸ νεκροταφεῖο τοῦ χωριοῦ τὴν Ἑλεονώρα Γκίτσι ἀπὸ 89 καὶ τὴν ἄλλη τὸν ἀδερφό της Βασίλη Κομπάρο. Σὰ νὰ πῆρε ἡ ἀδερφή τὸν ἀδερφό γιὰ νὰ πόν σεριανίσει στοὺ ἀλλοὺ κόσμου τὰ περιβόλια.

Φ.Τ.

★

— Πέθανε σὲ ἡλικία 88 ἐτῶν ἡ Φωτεινὴ Ζησιδῆ.

★

ΒΩΒΟΥΣΑ: Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὰ Γιάννινα στίς 3 Φεβρουαρίου ἡ Ὀλυμπιάδα Ι. Βασιλάκη ποὺ ἡ οἰκογένειά της πολλὰ προσέφερε στὸ χωριὸ μας ὅπως τὸ λένε καὶ τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια.

Θερμὰ συλλυπητήρια στ' ἀδελφὰς της Θεμιστοκλή, Χαρίκλεια, Πολυξένη καὶ Γεώργιο καὶ στὰ παιδιά της Γρηγόρη καὶ Λουκία ποὺ τὰ συγχαίρω γιὰ τὰ καλὰ της γεράματα.

Χρόνης Δρούγιας

★

ΚΑΣΤΑΝΩΝΑΣ: Πέθανε ἡ Ἰφιγένεια Νικ. Βαλαούρα σὲ ἡλικία 87 χρονῶν ἀπὸ τῆς παλιῆς Ζαγορίσιες νοικοκυρῆς, ποὺ σιγά - σιγά μᾶς φεύγουν.

★

ΔΙΚΟΡΦΟΝ: Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὰ Γιάννινα ὁ Φίλιππος Ι. Ζαρίδης, καλὸς οἰκογενειάρχης, ἐργατικός, πίμιος καὶ εὐσυνειδήτος. Ὁ θάνατός του ἐλύπησε ὅλους γιατί ἦτο ἀγαπητός.

Α.Α.

— Ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ τοὺς σκέπασε.

**ΔΩΡΕΑΙ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ**

● Γιά ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τῆς ἐφημερίδας μας.

★ Ἡ κ. ΣΛΑΒΚΑ ΑΓΓ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ προσέφερε τὸ ποσὸ τῶν ΤΡΙΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ στὴ μνήμη τοῦ ἀείμνηστου συζύγου της ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ἀπὸ τὴν Ἀρίστη.

★ Ἡ κ. ΟΥΡΑΝΙΑ Γ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ καὶ τὰ παιδιὰ της προσέφεραν ΧΙΛΙΑΣ ΔΡΑΧΜΕΣ στὴ μνήμη τοῦ ἀείμνηστου συζύγου καὶ πατέρα τους ΠΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.

★ Ἡ Σ. Ε. τοὺς εὐχαριστεῖ.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ**ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ****ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ****ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ****ΟΙΚΙΣΜΩΝ**

Πέντε ἐξαμελεῖς Ἐπιτροπῆς (μὲ τὴ συμμετοχὴ σὲ κάθε μία ἀπὸ τρία μέλη τοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ὑπουργείου Χωροταξία - Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος), θὰ συγκροτηθοῦν, προκειμένου νὰ ἐξετάσουν τὰ διάφορα θέματα περιβάλλοντος καὶ χωροταξικοῦ, σχεδιασμοῦ, κτιριολογίας, κ.λ.π. τῶν διαφόρων παραδοσιακῶν οἰκισμῶν καὶ διατηρητέων κτιρίων, στὰ ὁποῖα καὶ τὰ δύο ὑπουργεῖα ἔχουν ἀρμοδιότητα. Ἐπίσης, οἱ Ἐπιτροπῆς θὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα τῆς Πλάκας καὶ τῶν οἰκιστικῶν συνόλων: Ρεθύμνου, Χανίων, Ρόδου (παλαιὰ πόλη), Ἀράχωβας, Ζαγοροχωρίων, Μάνης καὶ Ἀνω πόλης Θεσσαλονίκης.

Στὴν ἀπόφαση αὐτὴ κατέληξαν οἱ ὑπουργοὶ Κᾶ Μερκούρη καὶ κ. Τρίτσης, μετὰ τὴν σύσκεψή τους, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ γεν. γραμματεῖς τῶν δύο ὑπουργείων καὶ ἄλλοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες.

Οἱ Ἐπιτροπῆς θὰ παραδῶσουν τίς εἰσηγήσεις τους ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ θὰ κάνουν προτάσεις γιὰ νομοθετικὴ ρύθμιση. Ἀνεξάρτητα πάντως, ἀπὸ τὸ ἔργο τους, θὰ ξεκαθαριστοῦν οἱ διοικητικὲς εὐθύνες μετὰ τῶν δύο ὑπουργείων (ὥστε οἱ πολῖτες νὰ γνωρίζουν σὲ ποῖο ὑπουργεῖο θὰ πρέπει νὰ ἀπευθύνονται), καὶ θὰ χαραχθεῖ μία κοινὴ πολιτικὴ, στὴν ὁποία —ὅπως ἀνακοινώθηκε— «δὲν θὰ ἀγνοοῦνται οὔτε τὰ κοινωνικοπολιτικὰ προβλήματα, οὔτε τὸ γεγονός ὅτι ἡ διατήρηση τοῦ περιβάλλοντος δὲν εἶναι θέμα περιθωριακῆς σημασίας».

**Ο ΠΡΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΘΗΚΕ
ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ**

Ἐκπρόσωποι τῆς ἐφημερίδας μας παρουσιάσθηκαν στὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλὴ καὶ τὸν χαιρέτησαν μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀφίξης του στὰ Γιάννινα τὴν 21 Φεβρουαρίου ὑπέβαλαν δὲ τὴν παράκληση νὰ ἐπισκευθεῖ τὸ Ζαγόρι. Ὁ κ. Πρόεδρος ὑποσχέθηκε ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ ὑποχρεώσεις του τὸ ἐπιτρέψουν θὰ πραγματοποιήσει τὴν ἐπίσκεψή τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι καὶ συγκεκριμένα τὸν Ἰούλιο ἢ Αὐγούστο.

Ἐπίσης οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐφημερίδας μας ἐπισκεύθηκαν τὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθν. Ἀμύνης κ. Ἀντώνιο Πέτσο καὶ τοῦ ἀνέφεραν τὴν προσφορὰ τῆς Ζαγορίσιες Γυναικῶν τὸ 1940 τὸν παρεκάλεσαν δὲ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνέγερση τοῦ Μνημείου της.

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ὑποσχέθηκε ἀμέριστη τὴν βοήθειά του.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Τὸ φύλλο Ἀπριλίου τῆς ἐφημερίδας μας θὰ ἔχει περισσότερες σελίδες καὶ θὰ εἶναι ἀφιερωμένο στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Ζαγοριοῦ.

Παρακαλοῦνται, λοιπόν, ὅλοι ὅσοι βλέπουν ἀναπτυξιακοὺς στόχους νὰ μᾶς γράψουν τίς ἀπόψεις τους καὶ ὅς εἶναι βέβαιοι πῶς μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐμπληρῶνουν μεγάλο μέρος τοῦ χρέους τους πρὸς τὰ γενέθλια χῶματα.

ΣΑΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὴν ἀγαπητὴ μας ἀνηψιά καὶ ἐξάδελφη Εὐφροσύνη (Ἐφη) Ἀναστασίου Τζαβάρα, φοιτήτρια τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ πέτυχε ἰστὴν ἱατρικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, συγχαίρομε θερμὰ.

Οἰκογένεια: Μιχάλη Γενναδίου

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ**ΜΕ ΕΙΔΗ ΔΩΔΩΝ**

Ὁ συμπατριώτης Βασίλης Δαλκαβοδκής ἀνοίξε στὰ Γιάννινα τὸ κατάστημά του μὲ εἶδη δώρων στὴν ὁδὸ Κασπάρη 13α.

Οἱ συμπατριῶτες ὅς τὸν ἐπισκεφτοῦν γιὰ νὰ διαπιστώσουν τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη του καὶ νὰ τὸν προτιμήσουν.

**Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ**

Πραγματοποιήθηκε στὰ «ΜΕΘΑΡΙΤΣΙΑ» Γιαννίνων μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ὁ ἀποκριτικὸς χορὸς τοῦ Συνδέσμου Ζαγορίσιων καὶ τὸ κέφι κράτησε μέχρι τὴν ἐπιτρεπόμενη ὥρα. Τὸν χορὸ ἀνοίξε ὁμιλὸς νέων τοῦ Συνδέσμου ντυμένων μὲ τίς παραδοσιακὰς στολὲς τῶν χωριῶν τοῦ Ζαγοριοῦ ποὺ καταχειροκροτήθηκε.

**ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ**

1.500 ΔΡΑΧ.

Γεωργιάκη - Γραμματικοπούλου Ἀθανασία

1.200 ΔΡΑΧ.

Καρατζᾶς Μιχαήλ

1.000 ΔΡΑΧ.

Βελλιοπούλου Κ. Ἀλέκος
Βλαχοπούλου Αν. Βασίλειος
ἀπὸ τὸν Ἀνθρακίτη
Βούρβος Στ. Ἀθανάσιος
Γένης Νικ. Ἰωάννης
Γκογιάννος Δημήτριος
Γουνόπουλος Δ. Χριστὸς
Ζομπούλης Ἀπόστολος
Καναβελῆς Ἀθανάσιος
Κανούτας Νίκος
Κήττας Βασ. Ἀγγελος
Μακρῆς Περ. Εὐριπίδης
Μαλεσιδῆς Ε. Δημήτριος
Μαρτίνη Πέτρ. Χρυσούλα
Οἰκονόμου Ἀν. Πέτρος
Πανταζῆς Κων/νος
Παυλίδης Ἰωάννης
Πολίτη Ἀθ. Θεόφρα
Πούρλης Ἀθ. Φοῖβος
Πρωτοσύγγελος Δημήτριος
Ρουσοπούλου Μαρία
Σκουρτῆς Κ. Ὀδυσσεύς
Σωτηρῆλης Γεώργιος
Φωτίου Βασίλειος

500 ΔΡΑΧ.

Ἀμνρᾶ Ἰωάννα
Ἀναγνωστόπουλος Νικ.
Ἀνδρέου Γεώργιος
Ἀρόστιος Ἰωάννης
Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος
Βασδέκης Κων/νος
Βαταβάλη Κων. Ἡλέκτρα
Βλάχος Εὐθύμιος
Γκωλέτσος Κων/νος
Δασκαλόπουλος Βασ.
Δασκαλόπουλος Πέτρος
Δημητριάδης Ἀριστείδης
Δημητριάδου Χρυσούλα
Ζάφρακας Ἀπόστολος
Ζακίδης Ἡρακλῆς
Ζήνας Ἐλευθέριος
Καραγιάννης Θωμᾶς
Καρράς Γεώργιος
Κουμπάρος Γ. Τάκης
Κυριασσὸς Καλλιηρόη
Κώστας Γεώργιος
Νούλης Κ. Πανταζῆς
Νούλης Χρυσόστομος
Μητσιμάρης Δημήτριος
Μπόλης Ἐμμανουήλ
Οἰκονόμου Ἰωάννης
Πατρίδης Θ. Χρήστος
Πολυμέρης Ι. Γεώργιος
Πουλημένου Τούλα
Σακελλαρίδης Ἀθανάσιος
Σακελλαρίδης Εὐφύμια
Στουκίδης Χριστόδουλος
Τζόκας Ἰωάννης
Τσελίδης Ἀν. Τηλέμαχος
Τσολάκης Θ. Εὐδόξος
Τσουλῆς Χρήστος
Χατζῆς Φίλιππος